

Issand on sinuga

*Väike
palveraamat*

2

Juhani Martikainen

Vaasa 2014

Issand on sinuga 2

Väike palveraamat

Autor: Juhani Martikainen

Keeleliselt parandanud: Piret Riim

© 2014 autor

Ab Fram Oy Vaasa 2014

ISBN

Issand on mu karjane,
mul pole millestki puudust.
Haljale aasale paneb ta mind lebama,
hingamisveele saadab ta mind;
Tema kosutab mu hinge.
Ta juhib mind õiguse rööbastesse
oma nime pärast.
Ka kui ma kõnniksin pimedas orus,
ei karda ma kurja,
sest sina oled minuga.

Õndsad on need, kes on vaimus vaesed, sest nende päralt on taevariik.

Matteuse 5:3

Jumalal on reegliks lasta iseeneses rikkad tühjade kätega minema ja anda oma taevaline varandus iseeneses vaestele, sest nõnda kindlustab Jumal endale kuuluva au.

Tegelikult on kõik inimesed maa peal vaesed, s.t neil pole Jumala ees mitte mingisuguseid teeneid. Paljud tahavad siiski kujutleda, et neil on midagi head, millega Jumalat lepitada. Jumal taolist pettust ei talu. Ta annab oma rikkust vaid neile, kes talle oma täielikku armetust tunnistavad. Sellised inimesed on vaesed oma vaimus, kuid rikkad taevariigis.

Eranditult kõik inimesed on oma jumalavastase vaenu ja patuga vaimulikult üdini rikutud. Apostel Paulus tsiteerib vanast testamendist: *"Ei ole õiget, ei ühtainsatki, ei ole mõistjat, ei ole Jumala otsijat. Ei ole, kes teeb head, ei ühtainsatki. Ei ole Jumala kartust nende silme ees."* Rm 3:10-12,18

Seepärast läkitas Jumal meile päästjaks oma Poja, kes oma vere ja surmaga maksis ära kõigi

inimeste tohutu patuvõla ning muutis meid seega Jumalale kõlblikeks. Kes seda usub, sellele kuulub - kusjuures ilma igasuguste isiklike teeneteta - kogu Jeesuse töö tulemus: pattude andekssaamine, igavene elu ja õndsus Jumala riigis.

Kui me aga tahame lisaks sellele ka omi tegusid, jumalakartlikkust, vagadust, alandlikkust vms enda pääsemiseks vajalikuks arvata, siis niimoodi me hoopis kaotame kogu Jumala riigist osasaamise. Me ei ole siis oma vaimus vaesed, vaid loodame oma kujutletavale varandusele, mis on Jumala ees aga täielik ja teda solvav vale.

Oma piiratud jõu ja tarkusega ei mõista me oma tegelikku viletsust ega tõelist seisundit Jumala ees. Selleks, et näha nii iseenda pattu kui ka Jumala suurt armu Kristuses, vajame me Jumala sõna valgust. Seepärast oleme õndsad, kui Jumal oma sõna kaudu laseb meil näha tõde nii iseenda kui ka Kristuse kohta. Meie viletsuse ja armetuse taustal paistab Kristuse arm ja armastus meile taevaliku väega. Selles ongi taevariigi sisu ja õndsus, millest maailm midagi ei tea.

Aitäh, Issand, et Sinu rikkus on teinud mind vaest rikkaks! Kaitse mind pidamast peale Sinu teo veel midagi muud oma pääsemiseks vajalikuks!

Õndsad on kurvad, sest neid lohutatakse.

Matteuse 5:4

Üldiselt kujutatakse ette, et elavat kirikut peaks iseloomustama nähtav ja tuntav rõõm. Issand kiidab õndsaks aga kurbi, mitte rõõmsaid. Kurbus, millest Issand räägib, ei tulene mitte maistest asjadest, vaid see on midagi, mis on seotud inimeste ja Jumala vahekorraga, umbes nagu abielus inimeste kooselu puhul.

Selle kurbuse põhjuseks on meie patud Jumala ja Tema seaduse vastu. Patud ähvardavad rikkuda meie hea vahekorra Jumalaga ja seepärast rõhuvad need meie südametunnistust, tekitades kurbust.

Sedalaadi kurbus sünnib meie südames Jumala sõna valgusel. Iseenesest ei tunne me ei oma pattude laastavat toimet ega ka Jumala armastust. Alles Jumala armastust kogenuna kardame me seda oma pattude pärast kaotada.

Jumal tekitab meis kurbust, et teha meid vastuvõtlikeks evangeeliumi lohutusele ja õndsusele. Keda Ta on nõnda kurvastanud, seda Ta ka põhjalikult lohutab ja seega õnnistab.

Seevastu ilma patu tundmiseta ja sellest tuleneva kurbuseta kõlab pelk jutt Jumala armastusest meile ainult tühjade sõnadena.

Ometi ei põhine õndsus mitte meie patu-tundmise sügavusel, vaid Jumala armul Kristuses ja usul sellesse. Kes armusse usub, tunnistab end üht-lasi ka patuseks. Ta ei kiitle enam, vaid tunneb ise-ene pärast häbi.

Õndsus põhineb tõsiasjal, et Jumal armastab meid nii, et hoolimata meie nõrkusest ja kaldu-vusest eksida laseb Ta oma armul Kristuses jääda meie üle. Ta kinnitab meile prohvet Jeremija sule kaudu: *"Ma olen sind armastanud igavese armas-tusega, seepärast jääb mu osadus sinuga!"* Jr 31.3

Aitäh, Issand Jeesus, et armastad ka mind oma igavese armastusega vaatamata sellele, et mina suudan nii vähe ja olen nii armetu. Tänu Sulle Sinu armu eest ka tänasel päeval ja lase mul rahus pu-hata eelolev öö, lootes uuele homsele ja uuele hoid-misele.

Õndsad on tasased, sest nemad pärivad maa.

Matteuse 5:5

Maailmas ei ole tasastel edu. Jumala riigis seevastu valitsevad tasased. Issand mõtleb siin neile, kellele Jumal on evangeeliumi läbi andnud tasasuse vaimu.

Nemad on tasased ennekõige Jumala suhtes, võtavad tasaselt vastu Tema noomitused ja on rahul Tema juhatamisega, kui ka nende elutee on raske. Nad püüavad alati toimida Jumala tahtmise järgi, kuigi see vahel on maailma tahtmisele vastupidine. Maailm ei saa Jumala suhtes tasastest aru, vaid peab neid uhkeiks ja kangekaelseteks.

Kes usub Jumala armusse Kristuses, on seeläbi tasane, sest ta tunnistab sellega, et tema, iseeneses patustaja, on saanud kingiks Jumala armu. Aga teiselt poolt: kes ei usu Jumala armusse, pole süda-mest tõeliselt tasane, vaid Jumala vastu uhke.

Kuulelikkus Jumala evangeeliumile on võtmeks maa pärimisele, ennekõige Jumala riigi pärimisele aga ka maa pärimisele. Sest evangeelium on vägi, nii päästeks neile, kes usuvad, kui ka hukatuseks neile kes ei usu. Rm 1:16,18.

Järelikult on igäüks, kes evangeeliumisse usub, Jumala sulane, kes evangeeliumi läbi valitseb maa üle. Ta on vägevam kui kõige suuremad maised valitsejad, sest kohtuotsus evangeeliumi kuulutamise läbi kehtib igavesti ja seda ei saa mitte edasi kaevata.

Keegi meist pole iseenesest tasane ega suuda ise selleks saada. Tasadus on tervenisti Jumala Vaimu tegu evangeeliumi kuulmise kaudu. See sünnib seeläbi, et Vaim näitab meile meie olukorda Jumala ees: me oleme pattude pärast Jeesuse surmas süüdi.

See teade hoiab meid Jumala suhtes tasastena. Samas näitab Vaim meile Päästja tööd meie eest, mille läbi meil on patu võlg andeks antud. Ka see tõde on võimas hoidma meid tasaduses ja alandlikkuses.

Armas Isa, me oleme õndsad Sinu käe all, kui Sa evangeeliumi läbi hoiad meid tasaduses ja üksnes armust Kristuse pärast ülendad meid kõige omanikeks ja kõige üle valitsejateks. Hoiad meid tasaduses ja kuulelikkuses Sinu tahtmisele ka siis, kui maailm ei saa meist aru!

**Õndsad on need, kellel on nälg ja janu õiguse
järele, sest nemad saavad küllaga.**

Matteuse 5:6

Maailmas esineb kõikjal palju ebaõiglust, nagu alati on esinenud ja ka tuleb esinema. Kes soovib maailmas õiglust, see ei saa seda kunagi küllalt. Ent teksti sõnad 'nälg ja janu' viitavad isiklikule vajadusele. Kes Jumala ees teab ja tunneb end patustajaks, see tahab saada õigeks, et ta Jumala soosingut ei kaotaks.

Inimesel on aga võimatu teha sooritatud pattusid olematuks. Lisaks ei suuda me uute pattude tegemist vältida. See tekitab hinges jätkuvat nälga ja janu õiguse järele.

Kuna pattusid on kõigil inimestel palju, võiks arvata, nagu oleks kõigil ka nälg õiguse järele, aga ei ole. Sest väga harval on selline suhe Jumalaga, et nad tunneksid, et patt on Jumala vastane tegu. Üldiselt ei karda inimesed Jumalat ega tunne muret Tema soosingu säilimise üle.

Aga need, kes tunnevad Jumalat ja tunnistavad end patustajaks, otsivad alati Jumala andeks-
andi ja saavad seda Kristuselt küllaga. Nad teavad

küll, et Kristus oma ohvrisurmaga on kõik patud juba ära võtnud, aga neil on rõõm seda üha uuesti kuulda ja iseendale kinnitada.

Nälg ja janu õiguse järele on sama kui igatsus Jumala andeksanni järele. Jumal annab Kristuse läbi ikka andeks kõigile, kes seda igatsevad.

Heaks näiteks on tõlner, kes läks üles pühakotta palvetama. Ta oli oma patude pärast nii rõhutatud, et ta ei tahtnud silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi endale vastu rindu ja ütles: "Oh, Jumal, ole mulle patusele armuline!" Jeesus ütles tema kohta, et ta läks alla oma kotta õigeks mõistetult. Lk 18:13,14.

Sest Kristuse teene ja arm kehtib alati kõigile inimestele. Kui me seda vajame, siis seda antakse ka. Jeesus ütles: *"Mina olen eluleib. Kes minu juurde tuleb, see ei nälgi iialgi, ja kes minusse usub, see ei janune enam iialgi."* Jh 6:35.

Issand Jeesus Kristus, Sa oled oma kannatusega teinud mind Jumala ees õigeks, pea mind alati selles teadmises!

**Õndsad on halastajad, sest nende peale
halastatakse.** Matteuse 5:7

Maailmas halastatakse küll nende peale, kes kannavad maiste õnnetuste ja raskuste pärast, aga mitte nende peale, kelle süda jookseb verd pattude pärast ja kes igatsevad Jumala armastust.

Taolistest inimestest ei saa maailm aru. Nendesuhtutakse halvasti ja kiusatakse taga, kunad oma usu pärast ärritavad inimeste südame-tunnistust. Selline on maailma halastus.

Taevariigis aga toimib halastus alati ja kõiki vastu, sest õige halastus ja armastus on Jumalalt pärit. Kes on Jumalalt saanud halastava meele on kogenud, mida apostel Johannes kirjutab: *"Selles on armastus - ei, mitte selles et meie oleme armastanud Jumalat, vaid et tema on armastanud meid."* 1 Jh 4:10. Jumala halastamine meie peale süütab meie sees sedasama kaasinimeste suhtes.

Meil iseendil ei ole üldse seda jumaliku halastust, sest niipea kui Jumala halastus vaateväljast kaob, siis on ka meie südamest halastus ära kadunud.

Ent kui me jääme uskuma evangeeliumisse, mis räägib Jumala halastusest meie kohta, oleme usu läbi eelmainitud halastajad.

Sest kui me patustajatena oleme Kristuselt võtnud vastu Tema armu, nii et Tema armastus on täitnud me südame, siis me ei suuda enam halastamusega rahule jääda. Kes ise on rohkem või vähem kannatanud seda hingepiina, mida tekitab pattude tundmine ja ka kogunud andekssaamist, see armastab teisi inimesi Kristuse armastuse tõttu.

Teksti sõnad ei tähenda mitte, et Jumal halastab meie peale meie halastuse tõttu, vaid sootuks vastupidi. Kuigi meid kutsutakse halastajateks, ei ole me iseendas halastajaid, vaid Kristuse halastus on evangeeliumi väe läbi võtnud aset meie südames. Ja iseendas üha patustena oleme õndsad teadmises, et Jumal lihtsalt oma halastuse ja armastuse tõttu meie, patustajate, peale halastab.

*Isa taevas, Sina oled halastanud minu peale, nii et oled minu eest andnud oma armsa Poja ohvri-
talleks minu patude pärast. Tuleta seda mulle meelde
alati kui kohtan abivajavaid kaasinimesi!*

**Õndsad on puhtad südameelt, sest
nemad näevad Jumalat.**

Matteuse 5:8

Kellel on puhas süda? Issand loetleb pikka rida pahesid, mis tulevad inimese südamest välja ja rüvetavad inimest: halbu arutlusi, hooramist, vargust, tapmist, abielurikkumist, ahnitsemist, kurjust, kavaldust jne. Mk 7:21-23.

Need pahed iseloomustavad kõiki inimesi. Juhul, kui keegi neid teinud pole, on Jumal seda takistanud. Kalduvus pahadeks on igal juhul kõigi inimeste südames.

Kuningas Taavet oli seda raskelt kogenud ja palub seepärast: *"Loo mulle, Jumal, puhas süda!"* Ps 51:12. Jumal ongi lubanud seda teha. Ta ütleb prohvet Heseieli sule kaudu: *"Ma annan teile uue südame ja panen teie sisse uue vaimu. Ma panen teie sisse oma Vaimu ja teen, et te käite mu määruste järgi ja peate mu seadusi ning täidate neid."* Hs 36:26-27.

Kui apostel Jaakobus kutsub meid üles oma patust südant kasima, tähendab see sedasama mis

"Uskuge Jeesusesse!" Jk 4:8. Meil pole võimalik ise südant kasida, see sünnib ainult evangeeliumi läbi. Evangeeliumis saame patud andeks. Kõik pahed, millega süda on täis, on Kristuses andeks antud.

Apostel Peetrus ütleb, et Jumal puhastab meie südamed usu läbi. Ap 15:9. Jumal süütab meis evangeeliumi kuulutamise läbi usku oma Pojasse. Apostel Paulus kirjutab et Kristus tuleb usu kaudu meie südamesse elama. Ef 3:17.

Kui evangeelium paistab südamesse, eemaldab see sealt meie kõrkuse. Me näeme Jeesuse haavasid, mille me oma pattudega oleme Talle teinud.

Aga samas näeme ka kuidas Jeesuse veri on meie patud ära kustutanud ning et Jumal on see-tõttu meile armuline. Nõnda näeme Jumalat Tema kirkuses, sest Ta kirkus ilmub Tema armastuses.

Issand Jeesus Kristus, mina ei suuda oma sü-dant ise kasida, aga Sinu armusõna teeb mul seda ja samal ajal näen ma ka Sinu suurt armastust minu vastu. Ole kiidetud!

**Õndsad on rahutegijad, sest neid
hüütakse Jumala lasteks.**

Matteuse 5:9

Esimene rahutegija on Issand Jeesus Kristus. Ta tegi rahu inimeste ja Jumala vahel oma elu hinnaga. Jumal on nüüd sel põhjusel leebe ja armastav meie vastu.

Aga Jumala rahu peab võtma aset ka meie südames. Meil pole Jumala heast tahest kasu nii kaua, kuni me ise oleme sõjakas meeleolus Tema vastu.

Jumala rahu võtab aset meis, kui me vaatame Jeesusele ja näeme, kuidas Ta suure armastusega meie vastu risti peal surmani kannatas, et meid patu karistusest ja igavesest surmast päästa. Kui me usume, et Jeesus on selle ohvritöö läbi meie patud ära kustutanud, siis on meil Jumalaga rahu.

Jumala rahu saanuna olemegi rahutegijad, sest Tema rahu on vägi, mis meie kaudu mõjub teistele inimestele. Jumala rahu sõnumi läbi, mis meie seest paistab, saavad ka teised inimesed oma südamesse rahu.

Jumala rahu on sootuks teist laadi kui maine rahu. See on ka enamat kui vaenulikkuse puudumine. Jumala rahuga südames oleme teadlikud, et Jumal oma suure armastusega on koos meiega. Me teame, et meie vahekord kõikvõimsa Jumalaga on hea ja me oleme selles teadmises õndsad.

Nemad, kes meie kaudu on saanud Jumala rahu, teavad, et see kõik on Jumalalt pärit. Seepärast nad hüüavad meid Jumala lasteks, mida me ka oleme, nimelt Temast endast ristimises sünnitatud ja Tema sõna läbi õpetatud.

Kes aga ei tunne Jumalat ega Tema rahu, need ei usu üldse, et me oleme Jumala lapsed ja oleme Temalt midagi suurt saanud. Ent Jumal julgustab meid ise tunnistades meid oma lasteks.

Armas Isa taevas, ma ei ole iseendas üldse rahutegija, aga Sinu evangeeliumi väe läbi saan ma seda siiski olla. Sina tunnistad mind oma lapseks ja Sa paned mu südamesse oma armastuse ning kasutad mind oma taevariigis. Selle kaudu olen õnnis ja tänan Sind!

**Õndsad on need, keda õiguse pärast taga
kiusatakse, sest nende päralt on taevariik.**

Matteuse 5:10

Õiguse all mõeldakse tõelist õigust, mida meis endis ei ole, mis aga Jeesuses on meile armust antud. Kes Jeesusesse usub, see usub ka iseenda Jeesuses õige ja püha olevat.

Selline õpetus ärritab maailma. Aga kui nad sind taga kiusavad sinu usu pärast, on see märgiks, et sa oled nende hulgas, kes taevariigi pärivad.

Vastupidi, kui sind usu pärast taga ei kiusata, on see märgiks sellest, et sa oled maailmaga ühel meelel, sest maailm omi taga ei kiusa.

See käib ka kirikute ja ususuundade kohta. Kui mõni kirik oma õpetuse pärast maailma silmis eba-soosingusse ei satu, siis pole selle kiriku õpetus mitte Jeesuse sõnaga kooskõlas.

Need, kes oma õpetuse maailma soovi järgi kohandavad, saavad rahul olla, saavad kõikjal lugupidamist ja austamist nautida ning saavad kõige tähtsamatele kohtadele valitud.

Need aga, kes Jeesuse õpetusele truuks jäävad, saavad põlatud, kõrvale jäetud ja taga kiusatud.

Selline kohtlemine ajaks hulluks need inimesed, kellel pole muule elada, kui see, mis maailm võib neile pakkuda.

Jumala lastega on aga lood hoopis teisiti. Neil on tulevik ka pärast maist elu. Selle elu kaotamine ei ole neile mingi õnnetus, vaid vastupidi hea asi. Nad saavad seeläbi elada rohkem Jumalale.

Apostlid Paulus ja Siilas laulsid vanglas Jumalale kiituslaule. Ap 16:25. Samuti rõõmustasid teised apostlid, et neid on Jumala poolt väärt arvatud kannatama teotust Jeesuse nime pärast. Ap 5:41.

Jeesuse sõnale ustavad teavad ka, et nad kunagi ei ole Jumala poolt maha jäetud. Jumal ütles oma sulasele Joosuale: "*Mina olen sinuga kõikjal, kuhu sa lähed!*" Jos 1:9. Samad sõnad käivad kõikide Jumala laste kohta.

Issand, aita mind tasaselt taluma maailma tagakiusamist, teades, et see on vaid tõenduseks, et ma kuulun nende hulka, kelle päralt on taevariik!

"Teie olete maa sool."

Matteuse 5:13

Vaat, kui kõrgesti Issand hindab meid siin maa peal! Kuidas on võimalik, et meie, patused ja pattustajad, oleme sool, mida Jumal tarvitab et takistada vaimset mädanemist?

Me tunneme ju enda jõuetust sellal, kui peakime tunnistama inimestele oma usku ja me teame, et meie elu ei kõlba mitte eeskujuks. Me teame ka, et me oma pingutustega ei suudaks kunagi Jumalale kõlblikuks soolaks saama.

Aga seda meilt ei nõutagi, vaid Issand ütleb, et me juba oleme maa sool. Ja seda ei ole me mitte iseeneses, vaid seeläbi, et meil on Jumala sõna tema armust Kristuses. Ja Jumal kasutab meid maa peal oma suuna.

Me oleme maa soolaks nii kaua, kuni püsime ustavalt Jumala sõnas. Kui me aga segame Tema sõnasse oma lihalikke mõtteid, ei ole me enam maa sool. Meie sõnum pole enam Jumala mõjuv sõnum.

Inimeste maailm on pattulangemisest saadik jätkuvalt mädanemas. Ainus, mis võib seda takistada on evangeelium. Evangeelium mitte üksnes takista mädanemist, vaid sütitab hoopis uue elu.

Vahel on soolaks arvatud Jumala Seadust, aga see toimib vaid inimelu piires. Seaduse käsud on vaimse mädanemise vastu võimetud, kuna meie ei suuda kāske järgida. Keegi ei saa Seaduse teel õigeks ega saa seelābi uut elu.

Seadus on aga hea vahend pattu paljastama. Kui meie patud on seelābi valgusesse toodud, on evangeeliumil võimalus saada meie poolt vastu võetud. Sest kuni me veel ei tea ega tunne, et oleme patused, ei me Jeesuse armust ka hooli.

Õnnis on see, kelle läbi Jumal inimestele oma soola raputab. Me saame küll seepärast maailma viha kannatada, aga me saame ka näha, et Jumala sõna annab inimestele õnnistust ja uut elu ning me võime koos nendega selle üle rõõmustada.

Issand, ma tänan sind, et Sa tahad tarvitada mind oma riigis evangeeliumi edasi viimiseks. Mul endal pole oskust ega jõudu selleks, aga Sinu arm ja andeksand annavad mulle jõudu ja julgustavad mind.

Teie olete maailma valgus.

Matteuse 5:14

Valguseks pole siin meie oma patune isik, me vaid peegeldame Kristuse evangeeliumi valgust, kui see meid tabab. Seda peegeldust ei suuda me ka takistada.

Issand võrdleb meid mäe otsas oleva linnaga, mis märkamatuks ei saa jääda. Kui päike linna peale paistab, tuleb see ilusasti nähtavale. Nõnda oleme ka meie maailmale nähtavad, kui Kristus-päike paistab oma armusõnumiga meie südamesse.

Seda me ise mingil viisil muuta ei või. Nagu päike tõstab lilled mullast üles ja pöörab neid enda poole, nõnda mõjub ka Kristus meile oma armastuse kiirtega sellise väega, et me viime edasi Tema armastust.

Linn mäe otsas on selles seoses eelkõige Jumala linn, mida kutsutakse ka Jeruusalemmaks, taevariigiks, Talle Pruudiks jne. See linn koostub kõigist neist, kes on saanud osa Kristuse armuevangeeliumist. See linn on rajatud Kristus-kalju peale ja seisab igavesti kõikumata.

Ilma evangeeliumi valgusest on kogu maailm vaim-
selt pime. Iseenesest ei tea inimesed midagi Juma-
last ega Tema tahtmisest. Evangeelium on ainus
tõeline valgus.

Kui evangeelium paistab maailma pimedusse,
on selle valgus selgesti nähtav. Inimesed on sunni-
tud sellele reageerima. Siis sünnib, et paljud tõrju-
vad evangeeliumi eemale, aga mitmed ka rõõmus-
tavad selle üle.

Loomulikult saame kurvaks, kui inimesed
evangeeliumi valgust endale ei taha, aga seda suu-
rem on meie rõõm, kui keegi ikka seda kallina aar-
dena oma südamesse võtab.

Jumal hoidab ise oma valgust. Ta valib sellele
kohad ja paneb meid sinna evangeeliumit kiirgama.
Meil pole vaja arutada selle üle, kuhu me peaksime
evangeeliumi levimise heaks minema, vaid me
saame olla valgusena seal, kuhu Jumal on meid
pannud. Sest Jumal teab kus Ta valgust vajatakse.

*Aitäh, Issand et Sa oled andnud mulle oma val-
gust! Mul on hea olla selle edasikandjaks, sest seda
jagades saan ma ka ise kogeda selle soojust. Aita
mind olla rahul ja ustavalt tegutseda Sinu valguse
kandjana ses paigas, kuhu Sa mind oled pannud!*

"See on lõpetatud!"

Johannese 19:30

Need sõnad öelnud langetas Jeesus pea ja heitis hinge. Ülesanne oli tehtud. Jeesus oli tulnud taevast alla maailma meie pattude karistust kandma ja meid seeläbi igavesest hukatusest päästma.

Jeesus oli lasknud end ristida meie kõikide eest patukandjaks. Ta kustutas oma verega kõikide inimeste kõik patud ajastu algusest lõpuni.

Meie jääme siiski patustajateks oma maise elu lõpuni, sest me ei suuda oma peritud patust iseloomu muuta. Aga erinevus on selles, et patud on Jumala eluraamatust ära kustutatud ja andeks antud.

Kui Jumal vaatab meie peal, ei näe Ta meis pattu üldse vaid selle asemel õigust ja pühadust. Meie varasem vaenulikkus Tema vastu on samuti ära pühitud ja ta näeb meis armsaid sõpru. Sest *Jumal lepitab maailma enesega Kristuses ega arvesta meile meie üleastumisi.* " 2 Kr 5:19.

Seetõttu kutsus Jeesus ära-andjat Juudat oma sõbraks isegi hetkel, kui see oli parajasti oma kurja

tööd tegemas. Jumala silmis oleme me Jeesuse tõttu kõik Jumalaga sõbrad, kuigi see maailmas ja meie poolt nii ei näi.

See on näide Jumala erilisest mõteviisist. Meie seda ei mõista ja maailma meelest see on nar-rus, mis lükatakse kohe tagasi. Aga kes seda usub saab selle läbi igavese elu ja õndsuse.

Meie patud võivad küll rõhuda meie süda-metunnistust, aga see ei tähenda, et nad Jumala ees enam alles oleks. Nad kõik Jeesuse tõttu Jumala poolt andeks antud, aga nad jäävad meie sü-dametunnistust rõhuma senikaua kuni nad andeks-anni sõnumiga sealt ära pühitakse.

Jeesuse päästetöö on tehtud. Me oleme Temas ja Tema töö läbi päästetud pattudest, kuradi küüsis-t ja igavesest surmast. See on Jumala tõde, mida ta-sub hoolega konserveerida, nii et miski muu sel-lega ei seguneks. Ja sellisena peame seda uskuma.

*Kiitus ja au sinule, Jumal, et Sa oled meie pääs-
te nii imeliselt plaaninud, et se on täiesti valmis ilma
mingi lisandita meie, inimeste, poolt! Aita meid sel-
lest tõest alati kinni pidama!*

"Järgne mulle!"

Markuse 2:14

Need kaks sõna ütles Jeesus tõlner Leevile, kui too oli oma töökohal, ja ta jättis oma tööd ning järgnes Jeesusele.

See lühike jutt on elav pilt vaimsest elust: kui me kuuleme Issanda häält ja saame sellest selgesti aru, pole meil aega mõelda ega kaalutleda, kas me Talle järgneme või mitte. Issanda sõnadel on jumalik võim, mis meis otsekohe valmidust tekitab. Me kas võtame Issanda sõnu tõsiselt ja järgneme Talle või suhtume Temasse eitavalt.

Jeesus käskeb järgneda, mitte Tema eel või koos Temaga käia. Jeesus on karjane, kes käib karja eel, rajab teed ja kaitseb karja vaenlaste eest. Meie oleme vaid väiksed ja nõrgad lambad. Me olime kõik valele teele eksinud, aga Jeesus on meid leidnud ja oma karja hulka võtnud.

Kui me pattulangemise läbi olime oma Loojale selja pööranud ja meie vahekord Temaga see läbi oli katkenud, siis läks Jeesus meie eel Jumala juurde seda vahekorra taastama. Jeesus käis meie

esindajana Jumala ees. Ta võttis enda peale meie pattude karistuse ja tasus meie patuvõla. Seega hoidis Ta meilt ära Jumala viha.

Nüüd kutsub Ta meid üles talle järgnema niimoodi, et me usume end Tema ohvritöö läbi patudest vabaks ja Jumala taeva jaoks kõlblikuks. See ongi meil ainus viis Jeesusele järgneda.

Sest elada nii laitmatult, kui Jeesus maa peal elas, on meil võimatu. Aga kui me usume Tema tegudesse meie eest, siis arvatakse Tema teod meie heaks.

Jeesuse käsk Talle järgneda on iga päev sama aktuaalne, kuna maise elu mured eksitavad meie usu pilgu kergesti Jeesuselt ära ja suruvad meid maha. On kerge järgneda Jeesusele, kuna Ta on juba kandnud meie patukoormad ära ja kannab ka meid kogunisti taeva teel.

Aitäh, Issand Jeesus, et ka mina saan sulle järgneda uskudes Jumala armusse, mille Sina oled oma ohvrisurmaga mulle hankinud! Takista mind käimast Sinu eel, nii et ma ei püüaks teenida endale Jumala soosingu, mille Sina oled mulle juba muret senud!

See on päev, mille Issand on teinud.

Psalm 118:24

Siin ülistakse Jumalat selle eest, et Ta on päästnud Iisraeli rahva, aga psalm on ühtlasi prohvetlik ennustus Jumala Poja surnuist ülestõusmisest. See päev on meile kõigile kõigist päevadest kõige tähtsam ja suurem.

See päev tõi meile pattude andekssaamise ja seega rahu ja hea suhe Jumalaga. Sest Jeesuse ülestõusmine surnuist oli tõenduks, et ta oli oma verega täiesti ära maksnud meie suure patuvõla ja see läbi teinud meid Jumalale kõlblikuks.

See sõnum on kogu piibli õpetus kokku võetuna. Kui me sellesse usume, on meil kõik, mida sõnum sisaldab, kuna Jumal ei valeta. Jumal annab meile Kristuse päästetöö läbi oma õnnistuse ja igavese elu ning õndsuse. Suuremat põhjust ilutseda ja rõõmustada ei ole.

Kui selle päeva valgus paistab meie südamesse, siis muutub ka meie suhtumine maisesse ellu. Me hakkame mõistma, et miski ei või sündida meile juhuslikult või saatuse läbi, kuna meil on armastav

Isa taevas, kes on ka kõiketeadev ja kõikvõimas.

Iga päev on kink Tema armastavast käest. Ta teab täpselt mida me vajame ja Tal on kõigel hea ja eesmärgipärane mõte. Ta ei luba meile midagi kurja sündida. Sest Ta arm meie suhtes on igavesti muutmatu.

Kuigi me seda teame ja usume, on aga igapäevases maises elus raske sellest kinni pidada. Raske ja vastulöögid ähmastavad usu silmale seda suurt armu, mis meil Kristuse ohvrisurma tõttu on Jumala juures.

Seepärast peame ikka ja jälle tuletama meelde Jumala suurt päeva ja õnnistust, millest me juba ristimise läbi oleme ka isiklikult osaks saanud. Seda mõeldes paistab meie päevade üle Jumala armu päikese soojendav kiir. Me tunneme, et meid pole üksi jäetud, vaid Jumal on meiega.

Aitäh, Issand, pääste eest, mis käib ka minu kohta. Paistku selle valgus alati minu südamesse tuletades mulle meelde, et mul Sinu surma ja ülestõusmise läbi on Jumala suhtes kõik korras, nii et Ta on mulle helde ja armastav.

Issand on minuga, ei ma karda.

Psalm 118:6

Loomu poolest kardame me kõik vähktõbe, õnnetusi, kurje inimesi jne. Aga Jumalat, kes valitseb üle kõige ja kelle käes on surmavalla võtmed, Teda me ei karda.

Üksainus asi on maa peal tähtis. Kui see on korras, siis ei ole enam muretsemiseks põhjust. See on Jumala ja meie vahekord.

Selle asja kordasaamiseks on Jeesus andnud meile retsepti: *"Otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!"* Mt 6:33.

Kerkib aga küsimus: kas me otsime Jumala riiki? Piibel vastab eitavalt: *"Ei ole Jumala otsijat."* Rm 3:11. Me otsime küll, kuid mitte Jumala riiki.

Vaimse pimeduse tõttu oleme me täielikult sõltuvad Jumala armust ja Tema tegutsemisest meie heaks. Kui Ta meiega ja meie heaks omal algatusel midagi teeb, siis saab meie olukord ja elu turvaliseks, muidu mitte.

Meie, patustajad, ei suuda Jumalat ühessegi suunda mõjutada. Aga Ta on meile Jeesuse tõttu juba armuline, kuna Jeesus on meie patud oma surma ja verega ära kustutanud ning Tema töö on meie lootuse põhjus.

Seda evangeeliumit peame me kõigist meie omadest degudest eraldiseisvana hoidma. Me oleme Jeesuse päästetöö läbi Jumalale täiesti kõlblikud - ilma meie palveta või jaatava seisukohavõtuta või usuta. Üksnes Jeesuse töö pärast on Jumal meile armuline.

Sellesse Jumala, meist väljaspoolsesse armutõesse uskudes on meil hea olla. Me näeme kuidas Jumal on Jeesuses meie armastav Isa, kes oma jumalikkuse tarkuse ja väega meie eest alati hoolitseb nii igaveste kui maiste asjade puhul.

Jumal näeb ette meie elu ja annab meile, mis meile kasuks tuleb. Ta teab ette meie vajadusi ja vastab meie palvetele enne kui me oleme neid isegi välja öelnud. Js 65:24.

Ma tänan sind, Jumal, et sa oled mulle armuline Jeesuse tõttu - ning seda minu, patustaja, poolt täiesti sõltumatult! Mul pole midagi enam karta. Aita mind sellest alati kinni pidada!

Sulle antakse uus nimi, mille määrab**Issanda suu.** Jesaja 62:2

Ristimise seoses annavad vanemad oma lapsele nime, aga mitte see pole ristimises oluline. Oluline on, et Jumal annab meile Temaiga seotud nime - Jumala laps - märgiks, et me oleme Tema omad, mitte enam pattude ega kuradi orjad.

Issanda suu on Jeesus, kelle läbi Jumal annab meil teada, mida Ta teeb ja tahab. Jeesus räägib meile evangeeliumi kaudu ja annab meile ristimisel uue nime, Jumala lapse nime.

Jumal mitte ainult ei anna meile ristimises uut nime, vaid Ta ka sünnitab meid oma Vaimu ja Sõna läbi oma lapseks. Me saame uue vaimse elu, mis küll pole avalik, vaid *Jumalas koos Kristusega varjatud, kuni me saame avalikuks koos Kristusega kirkuses s.* Kl 3:3-4.

Meid oma lapseks sünnitamisega ülendab Jumal meid kõige madalama seisusest, hukkamõistetute seisusest, kõige kõrgema seisusse: omaenda lapseks, kellel on koos Jeesusega taevariigi pärimisõigus.

Meie vana nimi oli Patustaja. Selle nimega Jumal meid enam ei tunne - pärast seda, kui Jeesus oma verega on meie patud ära kustutanud ja kui ristimises on meile isiklikult omistatud Jeesuse õigus.

Meie vana patune loomus ei lase küll meil seda uut nime kasutada, kuna me pole seda väärt. Ent kui Jumal on puhta armu läbi selle nime meile andnud, on loomulik ja ka kohustuslik, et me selle kasutusele võtame.

Seda, kes sellist suurt armu ei heaks kiida ega vastu võta, ei kiida ka Jumal heaks. Jumal solvub taolisest suhtumisest.

Olgem siis julged Jeesuse nimel ja tunnistagem ennast Kõigeväelise Jumala oma lapseks ja Kristuses õigeks ja pühaks taevariigi pärijaks!

Sest me ei suuda millegagi ega kunagi välja teenida Jumala soosingut. Kõik on puhta armust antud ja kes sellesse armusse usub, on õnnis ja Jumala õnnistatud.

Armas Isa, ma tänan Sind lapseõiguse eest, mille andsid mulle ristimises! Hoi mind vale õpetuse eest, nii et ma ei kaota usku Sinu suuresse armusse, mille osaliseks ma olen ristimises saanud!

See laps on seatud languseks ja tõusuks paljudele

Luuka 2:34

Seda ennustas vana Siimeon templis Jeesus-lapse kohta, kui Ta oli templisse toodud. Jeesuse elu ja tegevus mõjus inimestele jõuliselt, jagades neid kahte teineteisele vastandlikku rühma.

Jeesus tuli maailma Jumala rahu sõnumiga ja pani ise oma ohvrisurma läbi rahule aluse. Aga patu ja ebaususe pärast ei taha inimesed sellest kuulda.

Kui siiski keegi veendub Jeesuse sõnumi tões ja sellesse usub, äratub see teiste poolt viha ja vaenulikkust. Nõnda saab Jeesus paljudele tõusuks aga paljudele ka languseks.

Kui evangeeliumi kuulutatakse puhtana, nagu see Piiblis on, tekitab see kuulajates igal juhul mingi reaktsiooni. Mitmed võtavad selle rõõmuga vastu ja saavad selles õndsaks. Teised aga põlastavad seda ja jäävad Jumala armust ilma.

Jeesuse evangeelium ei või olla ilma mõjuta. Kirjas heebrealastele öeldakse evangeeliumi kohta:

Jumala sõna on elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõõk ning tungib läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluse hindaja. Hb 4:12.

Armumeele ja andeksannimise evangeelium ajab ilmaliku meele raevu, kuna tema ei taha ennast nii patuseks tunnistada, et tal oleks vaja armu. Nõnda reedab evangeelium südame tõelise meelsuse.

Kuigi me kõik oleme sedalaadi lihaliku iseloomuga, ei soovi mitmed aga enam evangeeliumi tagasi lükata. Jumala vaim on neid nende pattudes veennud, nii et nad tunnevad, et vajavad evangeeliumi.

Jeesuse sõna on võtnud jääda nende südamesse ja seitsaadik käib neil oma sisimas alatine võitlus. Vana meel võitleb uue meele vastu. See võitlus on rist, mida kõik Jeesuse omad elu lõpuni kannavad.

See rist on meile aga tõenduseks, et Jeesus on meid oma Vaimu ja sõnaga juhatamas. Ja pärast seda lühikest maist ristikandmist on meil vabadus ja rõõm taevas.

Aitäh, Jeesus, et Sinu sõna mõõk on ka minu hinge läbistanud, nii et ma tunnen nii oma viletsust kui ka Sinu suurt armastust minu vastu!

Ja sinu endagi hinge läbibistab mõök.

Luuka 2:35

Kui vana Siimeon rääkis templis Jeesus-lapse tulevast elust, ütles ta oma kõne vahele mõned sõnad otseselt Maarjale.

Sõnade sisu on lühidalt: Nii nagu Jeesuse sõnum tuleb tekitama võitlust ja lõhestust inimeste sisimas ja inimeste vahel, nõnda tuleb see seda tekitama ka sinu hinges.

Siimeoni sõnad Maarjale on selgelt õpetuse vastu, mille kohaselt Maarja oli iseendas patust puhas. Näib, nagu tahaks Siimeon, mõeldes Maarja suurele ülesandele, hoiatada Maarjat kõrkuse eest.

Sest kuigi Maarjast sai Jumala armust Jeesuse ema, oli ta patune inimene. Tal oli loomu poolest sama lihalik meel ja kalduvused patustele mõtetele, sõnadele ja tegudele kui kõigil muil inimestel.

Maarja sai, nagu kõik evangeeliumile truud inimesed, läbi elu kogeda kuidas ta Aadamast ja Eevast päritud lihalik loomus võitleb Jeesuse sõnumi vastu. Maarja ei olnud mitte alati Jeesuse juma-

likus päritolus kindel. Kord näiteks kartis ta, et Jeesus oli arust ära. Mk 3:21,31.

Jeesus oli aga juba oma sünni ettekuulutusega ingel Gabrieli läbi istutanud oma sõnumi Maarja südamesse. Seega oli Maarja süda igatahes võetud Jeesuse sõna valitsuse alla.

Ja Jeesuse sõnumis on vägi, mis muudab põhjalikult meie elusuuna. See mõjutab meid nii, et me hakkame oma patust elu vihkama. Jh 12:25. Maarja sai kogeda Jeesuse sõnade tähendust: *"Kes tahab päästa oma elu, kaotab selle, aga kes kaotab elu minu pärast, leiab selle."* Mt 16:25.

See sünnib nõnda: Kui Jeesus oma sõna ja Vaimu läbi on ennast meile ilmutanud, siis tunne me oma südametunnistuses, millal meie mõtted või teod pole Jeesuse tahtmisega kooskõlas. Siis me kahtseme seda ja otsime Temalt andeksandi.

Nõnda kaotas ka Maarja iga päev oma lihaliiku elu maailmale ja leidis samal Jeesuse juures igavese elu.

Issand Jeesus, Sina tead, et mul on raske võidelda oma lihaliike kalduvuste vastu. Juhata ja toeta mind evangeeliumiga.

"Mina olen ülestõusmine ja elu."

Johannese 11:25

Kuna Jeesus oli lasknud ennast meiega üheks ristida, olime ka meie juriidilisest seisukohast Temas ristil suremas. Samuti tõusime ka meie Temas surmuist üles. Meil on nüüd osa Tema elus, kuna Ta on üha meiega üks. Niimoodi on Jeesus meie ülestõusmine ja elu.

Nõnda on Jumal päästnud meid meie pattulangenud seisusest. Ta ei näe meis üldse patte. *"Ta ei arvesta meile meie üleastumisi."* 2 Kr 5:19. Ta näeb meid oma Pojas õigete ja pühadena, sest Ta ei või maha salata oma päästeplaani, mille Ta Jeesuses on täide viinud.

Jeesust ning koos Temaga meid surmuist üles äratades Jumal tunnistas, et meie kõik olime Jeesuse surma läbi saanud õigeiks.

Sellest õigemaks ei või me saada. Jeesuses ülestõusnutena on kõik inimesed Jumala silmis õiged, nii head kui kurjad, jumalakartlikud kui uskmatud.

Niisiis on kõik, mis meie pääste ja õndsuse

juurde kuulub, täidetud ja valmis Kristuses, Tema surma ja ülestõusmise läbi - täiesti ilma meie abita. Sellele ei lisa meie usk ega meie "jah"-sõna midagi. Kui me sellesse, meie abita valmistatud päästesse usume, siis saame seda kogeda, muidu mitte.

Samal moel kui meie õigus on meist väljaspool Kristuses, kuigi seda meile arvestakse, nii on ka meie ülestõusmise elu meie eest varjatud Kristuses. *"Me oleme surnud ja meie elu on koos Kristusega Jumalas."* Kl 3:3.

Seepärast on asjatu otsida seda elu iseendast, oma vagadusest või jumalakartusest. Alles *"kui Kristus, meie elu, saab avalikuks, siis saame ka meie koos Temaga avalikuks kirkuses."* Kl 3:4.

Seda oodates saame me usu läbi kogeda seda taevalikku elu juba maa peal, ehkki keset võitlust ja kõiksugust maailma poolt tagakiusamist. Jeesus on meiega meid juhatamas ja toetamas. Ta viib meid oma sõna haljale aasale lebama ja hingamisveele, mis on Ta arm ja andeksand.

Aitäh, Issand, et ka mul on Sinu ülestõusmises osadus, nii et ka mina olen uude ellu õigena ja Jumalale kõlblikuna üles tõusnud!

"Mina olen tee." Johannese 14:6

Seda ütles Jeesus iseenda kohta. Tema on Jumala ja meie vaheline ühendus. Ta on taastanud kontakti, mis meil oli Jumalaga loomise esimesel päeval, mis aga meie patu läbi katkes.

Jeesus on ka ainus tee. *"Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu."* Jh 14:6. Jeesus on meie ainus võimalus pääseda Jumalaga heasse vahekorra. Meie enda jumalakartus ja vagadus pole abiks, ka mitte meie palved või usk.

Meil pole midagi Jumala ette tuua, mille pärast Ta meie vastu peaks armuline olema. Sest isegi meie usk, kui sellist üldse saab mainida, on puudulik ja tegelikult pole meie oma vaid Jumala kink.

Ainus asi, millele me võime Jumala ees tugineda, on Jeesuse töö meie eest. Jumal kuuleb meid Jeesuse tõttu. Jeesusesse uskudes saame kogeda, et see tee on juba viinud meid Jumalaga ühendusse.

Jeesus sai meile elu teeks, kui Ta risti ja surma kaudu meie esindajana läks üksinda Isa juurde. See läbi avas Ta meile pääsu taevasse. Nüüd me saame

Jeesuse järel kõndida vabalt seda teed Isa Jumala juurde. See tähendab uskuda Jeesu-sesse, uskuda, et meil Tema isikus on õigus, mille Jumal heaks kiidab.

Jeesus kui tee on teistsugune tee. Selle peal pole vaja võidelda, et sihtmärgile jõuda. Kes vaid on tee peale on jõudnud, seda tee kannab sihtmärgini.

Jumal on meid ristimise läbi selle tee peale juba tõstnud. Meil pole enam vaja muud kui vaadata tee peale ja sellesse uskuda.

Me saame iga päev algata tee ülemisest otsast, sest tee on juba viinud meid taevasse Jumala juurde. Kuna Jeesus on üha meie esindajana Jumala juures, oleme ka meie Temas Jumala juurde tulnud.

Me oleme Jeesuses saanud Jumalale nii lähedale, et Jumal kuuleb meie kõige kehvimaidki palveid. Meil pole vaja hüüda ega mingil muul viisil püüda juhtima tema tähelepanu meie palvetele.

Armas Issand Jeesus, pea minu silmad alati Sinu peale suunatud, nii et ma ei eksi tõe teelt, vaid alati seisan usuga kindlalt Sinu ohvritöö alusel, teades, et Jumal on mulle alati ja igavesti armuline!

"Mina olen tõde."

Johannese 14:6

Jeesus on tõde Jumala ja Tema tegude kohta ning Tema tahtmisest meie kohta. Ilma Jeesuseta ei me või Jumalast midagi teada. Evangelist Johannes kirjutab: *"Keegi ei ole iialgi näinud Jumalat. Ainusündinud Poeg, kes on Isa rinna najal, Tema on meile teate toonud."* Jh 1:18.

Jeesuse õpetus ja kogu Ta elu ja tegevus maa peal on kirjeldus Jumala kohta. Jeesuse valus surm meie pattude pärast on tunnistus Jumala pühadusest ja vihast patu vastu. Jeesuse kannatus tõendab, et Jumal mõtleb tõsiselt oma käsude peale.

Teiseks on Jeesuse kannatus meie pattude pärast tõendus Jumala suurest armastusest oma loodu vastu: Jumal armastab meid nii, et Ta annab oma Poja ohvriks, et meid hukkamõistmisest päästa.

See külg Jumala olemusest oleks muidu meie eest täiesti varjatud, kui Jeesus poleks seda meile ilmutanud. Jumala nõudmistega on natuke teisiti kui meie nõudmistega. Me oleme maises elus harjunud, et kõigel on hind ja me aimame, et Jumal karistab

neid, kes teevad pattu. Seepärast püüame me Jumala armu ja soosingut oma tegude ja vagadusega välja teenida. Aga Jeesuse kannatus meie eest tõendab, et see ei õnnestu meil kunagi.

Oleks hirmus, kui Jeesus ei oleks meile muud ilmutanud kui Jumala ranget poolt. Aga õnneks on Ta toonud ilmsiks ka Jumala armastuse ja armu. Kui meie ei suuda oma pattu Jumala eest eemaldada, on Jumal ise Jeesuse läbi seda teinud.

Kui me tahame Jumala viha alt pääseda ja Tema ga heasse vahekorda saada, siis oleme sunnitud heaks kiitma armu, mille Jumal meile Jeesuse läbi on andnud.

See on ka Jumala tahtmine. Sest "*Jumal ei ole ju läkitanud oma Poega maailma, et Ta kohut mõistaks maailma üle, vaid et maailm Tema läbi päästetaks.*" Jh 3:17. Kes nüüd Jeesusesse usub, ei hukku, vaid tal on juba igavene elu ja Jeesuse pärast hea suhe Jumalaga.

Aitäh, Jeesus, et Sa oled tõde, mitte ainult Jumala õiguse ja karmuse kohta, vaid ka Ta headuse kohta! Pea mind alati teadlikuna, et minu üle on Sinu töö läbi alati Jumala arm!

Sa oled selle ilmutanud väetitele.

Matteuse 11:25

Jeesus tänab oma Isa, et Ta on peitnud evangeeliumi tarkade ja mõistlike eest ja ilmutanud selle väetitele.

Apostel Paulus kirjutab selsamal teemal, et *Jumal on valinud maailma meelest narrid, et häbistada tarku, Ta on valinud maailma meelest nõrgad, et häbistada tugevaid, Ta on valinud need, kes midagi ei ole, et teha tühiseks need, kes midagi on, et ükski inimene ei kiitleks Jumala ees.* 1 Kr 1:27-28.

Juutide kirjatundjad ja vaimulikud õpetajad, kes Jeesuse õpetust kuulasid, ei saanud Temast aru, nägid Temas vaid eksinud inimest, aga need, kes tema õpetust vajasid, mõistsid, et Ta oli Jumala Poeg ja et Ta sõnum oli Jumala sõnum.

Kõikidel aegadel on targad ja mõistlikud teoloogid püüdnud inimlikul viisil uurida Piibli sisu õigsust ja selle sõnumit, kuid ilma kindla tulemuseta. Samuti ka kõik muud, kes ei taha uskuda, et see on Jumalalt pärit, ei saa Piibli sõnast aru ega evangeeliumist kasu.

Kes ülendab end kohtumõistjaks Jumala sõna üle, nii et arvab end pädevaks otsustama mis Piiblis on õige ja mis vale, selle inimese eest on Jumal oma evangeeliumi täiesti ära peitnud.

Piibli sõna tõelist sisu ei saa avada muul viisil kui alandliku palumisega Jumala Vaimult valgust sõna üle. Seda palvet võtab Jumal meelsasti kuulda.

Suur takistus evangeeliumi vastuvõtmisele on see, et inimesed loomu poolest ei taha tunnistada end Jumala ees nii patuseks, et vajavad tõelist armu. Ilma seda tunnistamata pole meil Jeesuse ohvrist aga kasu.

Meie oleme sünnist saadik loomu poolest isendas kõik ühtmoodi tugevad, targad ja mõistlikud. On Jumala arm, kui Ta Vaim veendab meid sõna läbi meie pattude olemasolus ja oma jõust pääsemise võimatuses, nii et me enam ei arva end Jumala ees midagi olevat.

Patune on hea olla, sest Jeesus tuli päästma vaid patuseid ja evangeelium on patustele avatud.

Aitäh, Isa, et Sa oled mulle oma armu evangeeliumi ilmutanud, nii et ma tean, et mul on Kristuse läbi õigus, andeksand ja Sinu soosing.

**Ei ole enam mingit hukkamõistu neile,
kes on Kristuses Jeesuses.**

Roomlastele 8:1

Kes on Kristuses? Jumala poolt oleme kõik Kristuses. Ta kogus meid Jeesuses kokku, kui Ta lasi Jeesusel ennast meie kõigiga üheks ristida. Sest saadik oleme olnud Kristuses, me surime koos Temaga ja tõusime üles koos Temaga pattudest puhtaina.

Me oleme kõik nüüd Jumala ees Jeesuse isikus õiged ja pühad, sest Jeesus ei ole veel kunagi ära öelnud oma ühtsust meiega.

Peale selle ühtsuse meiega, millesse Jeesus las-
kis ennast ristida, ühineb Jumal meid Jeesusega meie ristimises. Seega on Jeesuse ja meie ühtsus täielik.

Niisiis on Jumala poolt tehtud kõik, mis puudutab meie päästet ja õndsust. Hukkamõist on Jeesuses meilt eemaldatud ja Jumal on meiega rahul.

Aga mis on juhtunud, et vaid väike hulk inimesi selle üle rõõmustavad? On nagu enamad polekski Jumala õnnistuse all. Nad ekslevad oma uskmatuses väljapool Jumala riiki.

Kuigi kõikide patud on Jeesuses ära kustutatud ja kõik on Jumala poolt Jeesuse õigusesse riietatud, jäävad nad hukkamõistu alla - kuid mitte ärapähitud pattude pärast, vaid uskmatuse pärast.

Ainult need, kes on usu kaudu isiklikult kohal Jumala sõnas, Tema armu ja andeksandi nautimas, pääsevad hukkamõistust.

Me kõik oleme küll Jumala poolt Kristuses, aga kas me ka omalt poolt oleme Kristuses, nimelt uskudes sellesse Jumala sõnumisse?

Jumala tõeline evangeelium on meie loomujärgsele mõistusele liiga vaba. Seda ei saa me nii tingimusteta enda omaks võtta. Aga selleks see ongi Jumala poolt meile antud kui meie ainus võimalus päästetud saada.

Heebrealastele on kirjutatud: *"Meie ei ole need, kes taganevad hukatuseks, vaid need, kes usuvad ja päästavad hinge."* Hb 10:39.

Ma tänan sind, Jeesus, et Sa lasid Sind ka minuga üheks ristida, nii et mul nüüd on osadus Sinu õiguses ja mingit hukkamõistu mulle enam ei ole!

Siis Peetrus hüüdis: "Issand, päästa mind!"

Matteuse 14:30

Jeesus oli lubanud Peetrusel tulla enda juurde järveveel kõndides. Seda lühiket hetke, millal Peetrusel oli meeles Jeesuse sõna "tule", kandis vesi tema sammusid, aga tuult nähes lõi Peetrus kartma ja hakkas uppuma. Ta pidi Jeesust appi hüüdma.

Siis Jeesus sirutas kohe oma käe, haaras temast kinni ning ütles talle: "Sa nõdrausuline, miks kahtlesid?"

Eks see olegi tabav kirjeldus meie kõikide reageerimisest raskuste ees. Nii kaua kui meil on Issanda töötused meie mõtteid tüürimas, tunduvad asjad hästi olevat ja me loodame Issandasse.

Aga kohe, kui me vaatame suurtele takistustele, mis on meie ette tulnud, siis on usk täielikult kadunud.

Raskustel on meie üle imelik võim, nii et me jääme ainiti neid vaatama ja nende võitmatusesse uskuma. Usku Issandasse pole meist siis üldse leida ja me vajume lootusetusesse.

Seepärast on meil raskuste ees hädavajalik pidada usu silmad ainiti Jumala töotuste peal, sest usku vahendatakse üksnes Jumala sõna kaudu ja koos sellega.

Usk ei ole kunagi iseseisev. See eksisteerib ainult Jumala sõna toetusel ja on Jumala kink sõna kaudu. Peetrusel oli usku vaid niikaua, kuni ta toetus Jeesuse kutsele.

Siin on küsimuses ka usus sõnasse. Peetrusel oli eelduseks see, et ta tundis kutse andjat. Ta oli näinud Tema imetegusid ja lootis Temale. Meie ei suuda mingi äkitselt tekkinud häda ees kohe toetuda Jumala sõnale, kui me oma Jumalat isiklikult ei tunne.

Seega on vajalik nii maise kui igavese elu jaoks saada oma Jumalaga tuttavaks. Siis pole meil enam miski võimatu. Tema kutses on vägi.

Armas Jumal, kui minu ette tuleb raskeid takistusi, on mul raske pidada oma usu silmad Sinu peal, ma vajun lootusetusesse. Aga ma tean siiski et Sina oled ikka alles ja oled töötanud tulla kõigile appi, kes Sult abi paluvad. Aamen.

Teie palvetage siis nõnda:

Matteuse 6:9

Palve kohta oma jüngreid õpetades seletas Jeesus esiteks mil viisil ei peaks palvetama. Mitte nagu silmakirjatsejad, kes palvetasid meelsasti inimeste nähes, et saada vagaks peetud. Mitte ka paganate viisil, kes arvasid et neid võetakse kuulda nende sõnaohtruse tõttu.

Seevastu peame kõnelema oma südames nagu nelja silma all oma taevase Isaga, kes kuuleb meie kõige nõrgemaid palveohkeid ning vastab meile. Ta võtab meid alati kuulda oma armastuse ja Jeesuse ohvri tõttu, mitte mingi muu põhjusel.

Nagu palve sõnaohtrus ei mõju Isa heatahtmisele mitte, nii ei mõju ka palvete või palujate rohkus. Isa ei nõua pikka palumist. Tal on alati hea tahtmine oma laste vastu. Tegelikult on Ta oma plaanidega alati meist ees.

Selle õpetuse pärast andis Jeesus seitse lühikest palvet hea palve musternäidisteks. Meie palved peavad särama samasugust usaldust Isasse ja Tema riigisse ja väesse.

Musterpalvete arv seitse on viide selle arvu piibellikule tähendusele, mis on Jumala rahuleping Kristuses. Sellega rõhutatakse, et õige ja tõeline palve alati põhineb Jeesuse teenel.

See tähendab, et me peame paluda Jeesuse nimel, kuid mitte lihtsalt palvele "Jeesuse nimel" lisades, vaid tema päästetööle kogu südamega lootes.

Meie Isa, kes Sa oled taevas!

Pühitsetud olgu Sinu nimi.

Sinu riik tulgu.

Sinu tahtmine sündigu nagu taevas,

nõnda ka maa peal.

Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev.

Ja anna meile andeks meie võlad,

nagu meiegi andeks anname oma võlglastele.

Ja ära saada meid kiusatuse,

vaid päästa meid ära kurjast.

Neid palveid ühe palvena tarvitades on hiljem lisatud sõnad: *Sest Sinu päralt on riik ja vägi ja au igavesti. Aamen.*

Armas Isa Taevas, õpeta mind palvetama alati usalduse ja lootusega, teades, et Sa kuuled ka minu puudulikud ja nõrgad palveid!

13. päev

Hommik

Meie Isa, kes sa oled taevas!

Matteuse 6:9

Sõnadega "Meie Isa" tahab Jeesus toonitada, et Jumal on tõesti meie Isa, teame seda või mitte. Ta ei tule meie Isaks alles siis, kui me peame Teda oma Isana. Isa lasteks saame me sünni kaudu.

Meie oleme Temast pärit, esiteks loomise kaudu ja teiseks vaimulikult sünnitatud ristimises Isa lasteks. Kui me siis palvetame Tema poole kutsutades Teda Meie Isaks, toimime vaid nii, nagu Tema lastena meil tuleb toimida.

Kui me Tema poole palvetame, on meie tae-vane Isa meile kõigist ligimal. Sest taevas ei asu meist kaugel. See on kõikjal, kus Jumala sõna kasutatakse ja mäletatakse. Taevas on ka meie sees, kui me Jumalaga kõneleme ja nagu tuletame talle meelde mida Ta on meile töotanud.

Meie Jumal on suurepärane Isa. Ta teab meie vajadusi ette, enne kui me ise neist midagi teame. Vahel Ta küll paneb meie kannatust proovile, aga Ta teab täpselt, millal on kõigel õige aeg.

Tegelikult on Ta kõik ette plaaninud, nii et meil pole millestki puudust, aga Ta tahab siiski kuulda meie palveid ja anda oma kingid meie palvete vastusena. Sel viisil jääb Isa ja lapse vaheline kontakt alles.

Meile tundub Jumal tihti meist kaugel olevat ja me ise siin oma viletsas maailmas nagu ebasobivas seisuses temale lähenema. See on aga kuradi ja meie oma lihaliku meele eksitus, sest tõtt-öelda ei ole me kunagi iseendas valmis Jumala ette astuma.

Kuna Jumal ei tagane meist, vaid on ustavalt meiega ka hetkedel, kui oleme täis viha, kadedust ja kõiksuguseid halbu mõtteid, siis ei pea ka meie Temast taganema, vaid Tema armusse uskudes pöörduma julgesti Tema poole ja rääkima Temaga nagu laps oma Isaga.

Kuna oleme Jeesuse tõttu iga hetk Jumalale ühtmoodi kõlblikud, ärgem siis laskem kuradil kunagi meid Isaga rääkimast takistada!

Armas Isa, Sa oled tõesti minu õige Isa. Sa kuuled mind ja oled minuga alati. Tuleta mulle seda meelde, kui ma seda unustaksin!

Pühitsetud olgu sinu nimi!

Matteuse 6:9

Piibli keeles mõeldakse kellegi nime all isiku positsiooni võimu ja au suhtes. Jumala nimi on suur, sest Tema päralt on loomine, päästmine, kõik nähtav ja kõik nähtamatu, kõik olnu ja kõik tulev.

Jumala käes on meie sünd ja surm, elu ja pääste. Ilma Temata ei teeks me midagi, isegi ei oleks olemas. Ilma Tema tahtmiseta poleks meil midagi. Seega on loomulik, et me austame ja pühitseme Tema nime.

Me pühitseme Tema kui Looja nime sellega, et me anname Talle au kõige eest, mis meil on ja mida me teeme. Sest kui Ta ei annaks meile tervist ega jõudu, ei suudaks me midagi teha.

Kogu meie elu ja õnne sõltub Taevaisa heast tahest. Me hingame ja liigume Tema suure nime varal. Seepärast palume me Isalt abi, et hoida Tema nimi lahus meie lihalikkudest mõtetest ja tühisest jutuajamisest.

Enne kõike peame pühitsema Tema kui Päästja nime. Sest meie pääste on kogunisti Tema päralt. Ta on pääste plaaninud, alanud ja oma Poja läbi täide viinud.

Jumala töö on ka see, et me saame päästest valgustatud ja sellesse usume. Sest evangeelium on inimese mõistuse eest varjatud ja me vajame seepärast Jumala Vaimu juhatust selle nägemiseks ja omaks võtmiseks.

Ka Jumala sõna juurde jäämine sõltub Temast, mitte üldse meie tahtest ega väest. Ta hoiab meid oma sõna võimu läbi eksimast valesse õpetusse ja võtab meid lõpuks enda juurde taevasse.

Kuna Jumal on meie üle nii suur armastuses ja armus, oleks loomulik, et Ta nimi kõikjal pühitsetaks ja kiidetaks, mitte ei aetaks mõtlematult tühiste asjadega segi.

Hea Isa, Sinu nimi on mu elu ja õnn. Sa oled sünnitanud mind oma sülle. Sa ümbritsed mind tagant ja eest ja oled pannud oma õnnistava pihu mu peale. Olgu Sinu nimi pühitsetud ja kiidetud!

Sinu riik tulgu!

Matteuse 6:10

Jumala riik on võti ja pääs Jumala varakambrisse. Jeesus ütleb: *"Otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi"*. Mt 6:33. Jumala riigis saame me kõik, mis meil on nii igavese kui maise elu jaoks vaja.

Tollal, kui Jeesus selle musterpalve oma jängritele andis, polnud Jumala riik veel avalikuks tulnud. See tuli ilmsiks Jeesuse surma ja ülestõusmise läbi. Nüüd on see meile avalik koos evangeeliumi armu ja andeksanni sõnumiga.

Selle palvega palume nüüd meie ajal, et Jumala riik, mis on juba maailma tulnud, tuleks meie südamesse nii, et see süütaks meis usku sellesse. Muidu jääme riigist välja ja selle rikkustest ilma.

Jumala riigi tulemist paludes on see küll juba tulnud meie südamesse, muidu ei teaks me sellest üldse paluda. Aga me mõtleme samal ajal Jumala soovile, et kõik sellesse usuksid ja saaksid selle õndsust nautida.

Jumala riik on imeline. Selle kodanikuiks võetakse kõiksuguseid patustajaid ja ebaõnnestujaid inimesi, aga Jumala riigis on nad õiged ja õndsad. Maailma silmis on nad viletsad, eksinud ja väärtusetad, aga Jumala riigis on nad kõrgesti austatud ja armastatud Jumala lapsed.

Jumala riigi värav on alati pärani lahti. See pole suletud kellelegi. Sinna sisse pääsemiseks ei nõuta midagi. Sest Jumal on meid Jeesuse ohvrisurma ja ristimise kaudu sinna sisse juba viinud. Sellesse lihtsalt uskudes saame kõiki selle ande nautida ja olla juba maa peal õndsad.

Aga riik on armu riik. See tähendab, et see on mõeldud vaid patustele. Ja armu värav on meie lihale kitsas. Me ei taha oma patuse loomu pärast oma kõrkusest loobuda, et tunnistada end armu vajavaks. Seepärast vajame me Jumala Vaimu abi oma patte tunnistama ja armuriigisse uskuma.

Armas Isa, Sa oled võtnud mind patusena oma riiki ja andnud mulle Jeesuse õiguse ja sünnitanud mind oma lapseks. Tulgu Sinu riik ka teiste südamesse, et nad saavad minuga rõõmustada Sinu suure armu üle!

Sinu tahtmine sündigu!

Matteuse 6:10

"Jumal tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele." 1 Tm 2:4. Aga meie tahtmine on vastupidine. Me oleme sündinud kalduvusega patule ja selg Jumala poole pööratuna. Me ei taha patuse mõtte- ja eluviisist pääseda ega tõe teada.

On aga tähtis ja hädavajalik, et Jumala tahtmine meie suhtes sünnib. Muidu pole meil igaviku ees lootust ja maine elu läheb mõttetuks. Sest oma loomupärasel olekus oleme me Jumala viha all ja hukka mõistetud.

Jumal on aga armuline ja kutsub meid uskuma evangeeliumisse. Ta peatab meid mitmel viisil ja annab meile võimalust järele mõelda. Ta kasutab meie elu keerdkäikusid, et saavutada oma head tahtmist.

Kelle kohta Jumala tahtmine on sündinud, see on õnnis inimene ja ta teab seda ise ka. Ta rõõmustab Jumala suure armu üle, millest ta varem midagi ei teadnud, ja ta palub, et Jumala hea tahtmine sünniks ka teiste kohta.

Siiski kerkib elus konflikte meie ja Jumala tahtmise vahel. Jumal kasvatab oma lapsi, kuna me vajame kasvatust oma vana lihaliiku meele tõttu, mis tahab tõmmata meid Isast eemale.

Isa kasvatab meid sihiga näidata meile üha enam oma taevalisi aarteid ja samal teha meid heaks vahendiks oma taevariigi kuulutamiseks.

Hetkel, kui Ta võtab meilt ära midagi meile kallist ja armsat, saame me küll kurvaks. Me imestame ja küsime, miks Isa nõnda teeb. Ja meil on vahel raske alistuda Isa tahtele.

Aga pärastpoole tunnistame et Isa on sama hea, kas Ta annab või võtab. Kasvatus on hea märk, et me oleme õiged Isa lapsed.

Teisiti on aga lood nendega, kes veel ekslevad oma ebausuga teedel ilma Jumalata. Nemad jäävad ilma kasvatusest, aga neil on palju muud kurvastust ja viletsust ja nende lõpp on hirmus.

Armas Isa, kuigi ma vahel imestan Su juhtimise üle ja saan kurvaks, tean ma et Sinu tahtmine on alati hea. Sündigu see ka minu kohal!

15. päev

Hommik

- nagu taevas, nõnda ka maa peal.

Matteuse 6:10

Taevariigis sünnib alati Isa tahtmine, juba ajastu algusest selle lõpuni ja veel igavesti. Oma tahtmise järgi päästis Jumal oma Poja ohvri läbi kogu inimkonna pattudest ja andis sellele õiguse ja pühaduse.

Nüüd on kõik, mis Jumal meie jaoks on oma Poja läbi teinud, taevas alles hoitud. Seal on Kristuses meie õigus, puhtus, pühadus, vaimne elu jne.

Kõik see on maa pealt nähtamatu, kuid ometi maisest varast tõelisem, sest maa ja kõik mis maa peal on, kaob, aga taevane vara jääb igavesti.

Kuigi need aarded on taevas, on nad meie omad, meile antud, et me neid juba siin maa peal usu kaudu tarvitaks ja naudiks. See on Jumala tahtmine maa ja inimeste kohta.

Seda mõeldes on Jumal andnud meile oma evangeeliumi, milles Ta meile ilmutab mis meile Kristuse ohvri läbi on antud ja meie jaoks taevas hoitakse.

Kui nüüd Issanda käsu kohaselt evangeeliumi sõnumit maailmale kuulutatakse, tahab Taevaisa, et see leiaks vastukaja meie südames nii, et me selle läbi kogeksime seda taevalist rõõmu ja õndsust, mis meid taevas ootab.

Kui sõnum Jumala armust ja armastusest saab meie üle meelevalla, siis tuleb sellega meie hingesse taevalist rahu ja rõõmu, mis jääb südamesse elama ka siis, kui maises elus kogeme rahutust ja kurvastust.

Kui Jumala tahtmine meie juures sünnib, on meil hea olla nii headel kui kurjadel aegadel, nii rikkana kui vaesena, sest meie elu on Jumala käes ja meid ootab igal juhul teine ja õnnis elu taevas, mis on kõigist maistest muredest mitu korda kaalukam.

Seda me küll keset igapäevast tegutsemist ja püüdemist ei alati mäleta. Jumal on aga armuline, nii et Ta kõiksuguste sündmuste läbi seda meile meelde tuletab.

Armas Isa taevas, sündigu Sinu hea tahtmine ka minu kohal ja hoi mind teadlikuna, et Sinu tahtmine on ka raskedel aegadel hea!

15. päev

Õhtu

Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev!

Matteuse 6:11

Maaailmas pole meil milleski kindlust. Me ei tea, kui kaua meil jõudu ja tervist jätkub. Me ei tea, kas meie töö tulemused saavad nii head kui soovime või kas meie tuluallikad äkitselt otsa ei saa.

Kindlus on siiski olemas, kuigi seda ei ole maailmas. See on ülal Kõigeväelise Jumala käes. Mis Ta annab, see meil on. Inimesel, kes annab oma töö ja vara Jumala kätte, on turvalisus.

Ilma Jumala hea tahtmiseta poleks meil midagi. Meie igapäevane leib lõpeks ja kõik meie püüud läheks luhta. *Kui Issand ei ehita koda, tühja vaeva näevad siis ehitajad temaga. Kui Issand ei hoiu linna, siis valvab valvur ilmaaegu.* Ps 127:1

Issand ei luba küll anda meile kõike, mida me ise arvame vajavat, aga Ta annab mis meil õieti on vaja, nii et me pärastpoole võime Kuningas Taaveti sõnadega öelda: *Issand on mu Karjane, mul pole millestki puudust.* Ps 23:1.

Sõnaga "tänapäev" rõhutab Jeesus, et me saame

jätta mure tuleviku pärast Jumala kätte. *Ärge hakake muretsema homse pärast, sest küll homme päev muretseb ise enese eest! Igale päevale piisab oma vaevast.* Mt 6:34.

Loomulikult saame me tuleviku jaoks plaanida oma jõudu ja oskuse mõõda, kuid mitte maisitele asjadele lootes vaid tulemusi Jumala käest oodata.

Küsimus on selles, kas me tahame elada mammonale ehk kaduvatele maistele rikkustele või Jumalale. Elu Jumalale on sootuks teist laadi kui elu mammonale.

Jeesus ütleb: *Ärge hakake muretsema, öeldes: Mis me sööme? või Mis me joome? või millega me riietume? Sest kõike seda taotlevad paganad. Teie taevane Isa teab ju, et te seda kõike vajate.* Mt 6:31-32.

Aitäh, Isa, et Sa hoolitsed ka minu eest. Hoi mind lootmast maailma kaduvatele rikkustele ja pööra mu silmad Sinu poole ootama kõike Sinu käest, kuna kõik on Sinu annid!

Anna meile andeks meie võlad

Matteuse 6:12

Taevas on meie patuvõlg Jeesuse verega kogunisti ära kustutatud, nii et seda pole Jumala raamatutes enam olemas. Meil ei ole enam pattu.

Meie südametunnistusel on aga oma mälu. Kuigi meie patud on Jeesuse kustutatud ja Jumala poolt andeks antud, võivad nad rõhuda meie südametunnistust.

Aga südametunnistust võime me evangeeliu-
miga pattudest puhastada. Me saame lugeda ja us-
kuda Jumala tõotusi, et kõik on Jeesuse läbi juba
andeks antud. Me võime südametunnistust puhas-
tada ka palve kaudu, eeldusel, et palve põhineb
evangeeliumil, nii et me loodame sellele.

Samal moel toimib ka inimestevaheline koos-
elu. Kuigu mu sõber on võib-olla juba andnud mul-
le andeks, on mul südamest kahju, kuni olen saa-
nud temalt selle kohta kinnituse. Sest ma ei taha
oma sõpra kaotada.

Taevane Isa on meie kõige parem sõber ja Ta tuleb seda ka alati olema, sest Jeesuse lepitusohvrit ei saa keegi tühistada ja Jumal on igavesti muutmatu.

Kui me oleme Jeesuse tundmise kaudu mingil määral õppinud tundma ka Isa, saab meie südame-tunnistus Tema suhtes tundlikuks, nii et see hakkab märkama ja mäletama pattusid Tema vastu.

Isa küll ei vasta mitte suuliselt meie palvetele andekssaamise kohta, nii nagu inimene võib teha, aga - mis on vähemalt sama kehtiv - oma kirjutatud sõna läbi.

Jumala kirjutatud sõna kehtib iga päev ja igavesti, nii et meil pole vaja Tema vastust kaua oodata, vaid võime millal tahes seda enda omaks võtta.

Niisiis ei ole see palve mitte ainult palve, vaid samal ajal tunnistus, et me usume Isa halastusse ja armu Jeesuse tõttu.

Aitäh, Isa taevas, et kõik minu patud on Jeesuse verega alaliseks ära kustutatud ning et ma saan selle sõnumiga ka oma südametunnistuse patudest puhtaks!

- nagu meiegi andeks anname oma võlglastele!

Matteuse 6:12

Mitte nõnda, et meie peame esiteks andma oma võlglastele andeks, et Isa võiks pärast seda meile andeks anda. Need sündmused ei ole teineteisest eraldi. Kui sünnib üks neist, siis sünnib ka teine ja kui ei sünni ühte, siis ei sünni ka teist.

Kui meie oma võlglastele andeks ei anna, on see tõenduseks, et me ise ei ole võtnud Isa andeksandi vastu, mis meile on Kristuses antud. Ega Jumal võigi meile seda anda, kuna me ise seda ei taha.

Kui me Jumala andeksannist ei hooli, kuigi meie võlg on tohutult suur, pole meil ka huvi anda oma kaaslastele andeks nende pahasid tegusid meie vastu.

Sest kõik andeksand põhineb Isa andeksannil. Keegi ei suuda ise andeks anda, vähemalt mitte oma vaenlastele. Kui me aga oleme saanud kogeda kuidas Isa on andnud andeks meie oma suuri patte, siis annab see meile jõudu ja isegi sunnib meid andma kaasinimestele andeks nende palju väiksemaid vigu meie vastu.

Jeesus ütleb: *"Armastage oma vaenlasi ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad!"* Mt 5:44.

Kui me tunneme pääste saladust, seda et Jumal on Kristuses andnud kõigile inimestele armu, kuna kõik on patu pärast olnud hukkamõistu all, siis on meil kergem andeks anda.

Me saame Jumala viisil panna iga inimese arvele Jeesuse teene, nii et me peame neid laitmatute ja headena, mitte vaenlastena. Nagu Jeesus on neid surmani armastanud, nii saame ka meie suhtuda neisse sõbralikult.

Nagu Jeesus meie pattude all ristil kannatades ei ootanud kelleltgi vastuteenet, nõnda ka meie saame anda kaasinimestele andeks mingit kiitust ootamata.

Armas Isa taevas, Sina tead, et mul on vahel raske anda andeks kogu südamest oma võlglastele, eriti kui nad suhtuvad minusse ebasõbralikult. Aita mind andeks anda ja tuleta mulle meelde, et Sina oled mulle kõik andeks andnud!

Ära saada meid kiusatusse!

Matteuse 6:13

See palve on samasugune kui kõik muud: me palume asju, mille Jumal on juba andnud või annab ka ilma meie palveta. Jumal tõesti ei saada meid kiusatusse, kuigi Tal oleks, meie patte silmas pidades, täielik õigus seda teha.

Taevaisa lapsed ei palugi mida Jumal ei anna, vaid paludes nad loodavad Tema armastusse ja heasse tahtmisesse.

Meid kiusab küll iga päev maailm ja meie oma patune liha ja me langeme tihti kõikisugustesse patudesse. Kuid see pole veel mingi katastroof. Jeesus tõstab meid taas üles armu sõnaga.

Nii kaua kui me jääme armu sõna varal Jumalasse uskuma, pole meil mingit häda. Patud on kaua aega tagasi Jumala eest Jeesuse verrega ära pühitud.

Selles palves on aga küsimus ebausku langemise kiusatuses. Kui me ebausku langeme, pole meil enam lootust, kuna me siis enam Jumala armusse ei usu.

Seepärast Jeesus hoiataski oma jüngreid: "*Valvake ja palvetage, et te ei satuks kiusatusse!*" Seda Ta ütles enne oma äraminekut surma läbi, et jüngrid Tema äraolemise ajal ei satuks lootusetuse küüsi nii raskelt, et nende usk lõpeks.

Jüngrid peaksid olema valvel Jeesuse õpetuse suhtes, seda mäletades ja oma usku sellega toetades. Jeesus oli mitu korda neile ilmutanud, mis pidi Temauga sündima: Ta pidi surema ja kolmandal päeval taas surnuist üles tõusma.

Jeesuse õpetus ehk Jumala sõna on meie ainus kaitse kuradi kiusatuste vastu. Jeesus ise tarvitab Jumala sõna kuradi vastu kõrbes. Kui kurat meid ründab meie pattudele osutades, on evangeelium andeksannist meile kaitseks.

Kui Jumal tahaks meid kiusatusse saata, poleks Tal vaja muud teha, kui meilt oma sõna ära võtta, kuna see on meie ainus kaitse. Seega võiks teksti sõnu tõlgendada: Ära keela meilt armu sõna!

Armas Isa, sinu evangeelium kaitseb meid kuradi valedes ja kiusatuste vastu. Ära kunagi meilt seda ära võta!

- vaid päästa meid ära kurjast!

Matteuse 6:13

Taeva raamatutes ehk Piiblis on lugeda, et Jumal on meid Jeesuse läbi pattude, kuradi ja surma küüsisist juba päästnud ja andnud meile enda juures lapseõiguse.

Aga on kirjutatud ka, et kurat on alla maa peale visatud, Ilm 12:10, ja et ta käib siin valesüdistajana ringi nagu mõirgav lõvi, otsides, keda neelata. 1 Pt 5:8. Meie oleme õrna ehk olematu usuga inimestena kuradi valedetele kerge saak. Me vajame Jumala päästet ja kaitset.

Meil on kalduvus võtta endale vähemalt natuke Jumalale kuuluvast aust. Me mõtleme endamisest kergesti : "Ma olen siiani pidanud Jumala sõna tõest kinni, ega kurat ole suudnud mind petta."

See mõte on aga märgiks, et kurat on sind oma püüsinde juba saanud, sest meie jäämine sõna tõesse on kogunisti Jumala töö Tema sõna väe läbi.

Apostel Paulus kirjutab: "*Kes enese arvab seisvat, vaadaku, et ta ei langeks!*" 1 Kr 10:12.

Sest kes iseenda võimusse usub, see langeb, aga kes üksnes Jumala heale tahtmisele loodab, teda Jumal langemast hoiab.

Meie patune loomus ei taha küll olla Jumalast täiesti sõltuv, aga see on meil ainus võimalus saada maise elu jooksul kurjast hoitud ja lõplikult päästetud.

Apostel Peetrus kirjutab, et meid hoitakse Jumala väes päästeks. 1 Pt 1:5. See sõna annab meile tugevat lootust, nii et meil pole vaja ennast alati murega vaadata. Me ei saagi iseendalt midagi oodata. See viiks meid eksiteele.

Selles palves tunnistame Jumalale, et ainult Tema võib meid kurjast päästa ja et me usaldame Tema armastust ja armu Jeesuse tõttu. Kõik on Jumalast pärit ja Temale kuulub kõik au.

Armas Isa taevas, siin maa peal on palju, mis tahab mind Sinust eemale viia. Maailma vaim ja minu oma loomus tahavad eksitada mind tõest ära. Aga Sina oled tõotanud olla minuga ajastu lõpuni. Ma tänan sind, Isa.

Sest sinu päralt on riik,

Jumal on ise oma riigi plaaninud, teoks teinud ja hoiab seda maailmas toimimas. Meil, inimestel pole üldse Jumala riigi toimimises teenet. Kui Jumal tarvitab meid oma riigis, tegutseb Ta ise meie kaudu. Me oleme ainult Tema töövahendid.

Jumala töövahenditena on meil Tema käes hea olla. Jumal vastutab ja hoolitseb kõige eest: töö tulemusest ja töötajate vaimsest toidust ja tervisest. Mitte miski ei pääse Tema silmade alt mööda.

Me imestame tihti Jumala juhatamise üle. Ta võib vahel kutsuda oma hea sulase koju taevasse, kui meie arvates oleks teda veel väga meie juures vaja. Vahel paneb Jumal oma sulaseid vangi või saadab neid maalt välja.

Kuidas ka Jumal meie silmis imelikult tegutseb, peab Tema riik kõikumatult vastu ja edeneb jätkuvalt, kuid mitte maailmale avalikult, ega ka mitte suurte kirikuorganisatsioonide mõju läbi, ega suurte vaimulike ürituste kaudu koos suurte inimhulkade ärkamisega, vaid väiksemates olukordades ja üksikute usuvate inimeste kaudu.

Jumal võtab oma sulaseks keda Tema tahab. Ta ei küsi, vaid Ta kutsub otseselt keda Ta on valinud. Sest meil pole kellelgi mingeid eeldusi. Me oleme kõik iseendas patustajad. Kui Jumal võtab meid oma viinimäele töötama, teeb Ta seda puhta armu läbi.

Siiski ei jää mitte keegi Jumala riigis ilma ülesandeta. Kõik need, kes vaid Jeesusesse usuvad, on koos sellega saanud Jumala kutse levitada evangeeliumi. Ja kui evangeelium Kristuse armastusest on südamesse juurdunud, sunnib see meid seda sõnumit edasi viima.

On lohutav ja turvaline, et Jumala riik on täiesti Jumala päralt ja Tema käes hoitud. Seega ei mõju meie ebaõnnestumised ja väärsammud Tema riigi tööle üldse, sest kõik sünnib igal juhul Jumala hea ja imelise plaani järgi. Ta on võimas kasutama ka meie vigu oma riigi heaks.

Armas Isa taevas, aitäh, et Sa oled andnud ka mulle kalli ülesande Su armuriigis! Sa annad mulle rõõmu südamesse, kui ma saan kellelegi teisele vahentada Sinu sõna, sest ma saan seega kinnitada ka iseendale Sinu armu ning üheskoos selle üle rõõmustada. Ja kui ma ebaõnnestun, pead Sa mind siiski oma lapsena ja lohutad mind.

ja vägi ja au igavesti.

Kui Jeesus ütles sõnad: *"Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal"*, oli küsimus misjonis. Ta jätkas: *Minge siis, tehke jüngriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni."* Mt 28:18-20.

Jeesus on tõesti meiega ja eriti misjoniga seoses. Seal Ta kasutab oma väge ja meelevalda oma evangeeliumi läbi. Ta toimib siis kuningana, kes kuulutatud sõna läbi eraltab inimesed kahte hulka: need, kes usuvad, ja need, kes ei usu.

Kes usuvad, nende üle ei mõisteta kohut, ja kes ei usu, nende üle on kohus juba mõistetud. Jh 3:18. Need Jeesuse sõnad on tõendus, et Tema armu evangeelium on vägi, millesse inimene ei saa ükskõikselt või eitavalt suhtuda.

Kuigi sõnum räägib suurest armust ja an-deksannist - või just seepärast - on see nii võimas, et see mõistab kohut uskmatude üle ja annab igavest elu ja õndsust neile, kes seda usuvad.

Jumal kaitseb oma au sellega, et Ta ei kiida heaks neid, kes Tema armastust ja armutööd Jeesuses põlastavad. Nemad jäävad oma uskmatuse tõttu ilma kõigest taeva õndsusest, mis Jeesuses on ka neile valmistatud.

Neile aga, kes usuvad Jumala tõesse iseenda kohta ja seepärast meelsasti võtavad armusõna vastu, on evangeeliumi vägi suureks õnneks ja õndsuseks.

Kuid mitte nii, et nad alati saavad elada mugavat maist elu, vaid nii, et Jumal on nendega, nii et miski nende maises elus pole mõttetu ning et selle elu peale on neil igavene elu taevas.

Meie ei suuda küllalt kiita Jumalat selle eest, et Tal on kõik meelevald, vägi ja au, sest sellest sõltub meie õnn maa peal ja meie õndsus taevas. Me ei oleks suutnud oma väest ei pääseda, ei uskuda ega lõpuni uskuma jääda, kui Jumal oma sõna läbi ei oleks kõike seda algatanud ega viimas lõpuni.

*Ole sina, taevane Isa, kõige selle eest kiidetud!
Sinule kuulub tõesti kõik au ja kiitus igavesti.*

**Me nägime tema kirkust nagu Isast Ainusündinu
kirkust, täis armu ja tõtt.**

Johannese 1:14

Need, kes olid olnud Jeesuse seltskonnas Tema kuulutusreisidel, olid näinud Tema kirkust. Kõigest Ta tegemisest säras taevaline armastus. Ta hoolitses kõigi haigete eest, keda Ta oma reisidel kohtas, Ta suhtles vaeste ja põlatutega ja kuulutas armu ja andeksandi patustele.

Kõige selgemini säras Jeesuse kirkus Tema kannatuses meie pattude pärast. Tema, kes ise polnud pattu teinud, andis oma elu vaenlaste eest, et neid nende hirmsast karistusest päästa.

Jeesuse kirkus väljendus vähemalt paar korda Tema maise elu ajal ka silmaga nähtava kiirguse vormis. See sündis seoses Tema jumaliku päästeülesande kuulutamisega Tema sünnipäeval, Lk 2:8-14, ja ka siis, kui Teda Tema ülempreestri ametisse pühitseti. Mt 17:1-5.

Ometi ei seisne Jeesuse kirkus mingis kiirguses, vaid Johannese sõna kohaselt Tema armus ja tões, mis kõigest Tema tegutsemisest tuli ilmsiks.

Kõik, mis Jeesus tegi ja rääkis, on ühtlasi pilt Isa tahtmisest ja tegutsemisest. Kuna Jeesus on Isa ainusündinu Poeg, on Tal ka Isa omadused, sama kõigeteadlikkus ja kõigeväelisus ja sama jumalik halastus inimeste vastu.

Aga Jeesuse kirkus ei ole kõigile nähtav või seda ei tahetagi näha. Juudid nägid Jeesuses üldiselt vaid puuseppa Naatsaretist. Mk 6:3.

Eriti Jeesuse kannatuses, milles muidu kõige selgemini Tema kirkus ilmub, ei näinud juudid mingit kirkust, vaid nende kohta käivad Jesaja enustavad sõnad: *Meie pidasime Teda vigaseks, Jumalast nuhelduks ja vaevatuks. Js 53:4.*

Mida juudid ei näinud, oli see, mida Jesaja samuti kirjutab: *Teda haavati meie üleastumiste pärast, löödi meie süütegude tõttu. Karistus oli Tema peal, et meil oleks rahu, ja Tema vermete läbi on meile tervis tulnud. Me kõik eksisime nagu lambad, igäüks meist pöördus oma teed, aga Issand laskis meie kõigi süüteod tulla Tema peale. Js 53:5-6.*

Armas Issand, sa oled ka minule näidanud oma kirkust. Anna mul näha seda veel rohkem, sest sellest ilmneb sinu armastus!

Kui inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid temaga, siis Ta istub oma kirkuse troonile.

Matteuse 25:31

Selle piiblikoha ja kogu peatüki sündmused paigutatakse üldiselt aja lõppu, aga paralleeltekstist, Mt 16:27-28, ilmneb, et Jeesus mõtleb Tema ülestõusmisele järgnevat aega, mil Ta tuleb täieliku evangeeliumi läbi oma sõna sulastega oma sõnumit maailmale kuulutama.

Piiblis kutsutakse evangeeliumi teatajaid ehk apostleid või jutlustajaid ka ingleks. Ilm 2:1,8,12,18. Kogu Jeesuse kirkus ja sellega ka Isa kirkus on evangeeliumis avalik. See kirkus seisneb kõiges, mida Jumal on Jeesuse läbi meie heaks teinud ja see toimib kohtukäimise põhjusena.

Jeesusel on oma kirkuse ehk päästetöö läbi õigus ja vägi inimeste üle kohut mõista. See õigus on Tema kirkuse troon, mille peal Ta alati istub, kui armu evangeeliumi õigesti kuulutatakse.

Ometi pole Tal vaja ise kellegi üle kohut mõista. See sünnib evangeeliumi läbi. *"Kes temasse usub, selle üle ei mõsteta kohut, ja kes ei usu, selle üle on*

kohus juba mõistetud. " Jh 3:18.

On imelik asi, et sõnum, mis on mõeldud andma armu ja vabadust, ei saa seda anda, vaid peab süüdi mõistma.

Aga neile, kes võtavad oma südamesse armu-sõnumi vastu, neile kuulutab Jeesus evangeeliumi läbi õigeksmõistvat kohtuotsust, milles evangeelium ka seisneb.

Meil pole vaja mingit hilisemat surmajärgset kohut karta, kuna Jeesus on meid evangeeliumis ja Isa ees juba õigeks tunnistanud. Evangeeliumit ei suuda miski muuta. See kehtib igavesti.

Evangeeliumi läbi oleme ka hakanud elama igavest elu. *"Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes kuulab minu sõna ja usub Teda, kes mind on saatnud, sel on igavene elu, ning ta ei lähe kohtu alla, vaid on läinud surmast ellu."* Jh 5:25.

Aitäh, Issand, et Sa oled mind evangeeliumi läbi juba õigeks mõistnud. Sestsaati, kui Sa mulle armu sõna kuulutasid, armastan Su sõna. See on mulle elu ja lootus.

Johannes ristas Jeesust.

Markuse 1:9-11

Johannese ristimine oli mõeldud patustele. Ristimisega seoses tunnistasid inimesed oma patud üles. Mt 3:6. Kuna Johannes teadis, et Jeesusel polnud endal patusid tunnistada, keeldus ta Teda ristimast, aga Jeesus keelitas teda nõustuma.

Kuigi Jeesusel pattu ei olnud, tunnistas Ta end ristimise läbi nii Jumala kui inimeste ees patuks. Teda ristiti üheks patuse inimkonnaga, nii et ta sai meie pattude karistuse kannatajaks.

See talitus sai teoks kõige kõrgemal tasemel. Taevas avanes ja *Püha Vaim laskus kui tuvi Jeesuse peale ja taevast kostis hääl: "Sina oled mu armastatud Poeg, sinust on mul hea meel."* Mk 1:10-11.

Tollest hetkest saadik olime meie, patustajad, Jeesusega üks, nii et kui Ta kannatas, seega ka meie Tema isikus kannatasime ja kui Ta suri, seega ka meie surime ja kui Teda maeti, seega ka meid maeti ja lõpuks, kui Ta surnuist üles tõusis, tõusime ka meie Tema isikus pattudest pääsenuina.

See on Jumala oma mõtteviis ja õigus, kuigi see inimeste meelest on puhas narrus. Jumal on selle nõnda määranud, et seda mõistlike ja tarkade eest peita ja väetitele seda ilmutada. Mt 11.25.

Patuseks inimeseks ristimise läbi sai Jeesus Isa viha alla. Isa viha pidi Ta siis oma surma läbi ära hoidma. See sündis seejärel, kui Ta oli umbes kolm aastat kuulutanud maailmale Jumala päästet.

On loomulik, et Isale oli väga valus oma Poega surnuks lüüa, aga see oli nende lepitus igavesest ajast ja muud võimalust inimkonda patu küüsisist päästa ja tagasi Jumala ühtsusse tuua ei olnud.

Nüüd on olukord see, et meil on Jeesuse isikus taevas oma õigus ja pühadus hoitud. Nõnda kirjutab apostel Paulus: *Jeesus on saanud meile õiguseks ja pühitsuseks ja lunastuseks.* 1 Kr 1:30.

Jumal on teinud patuks meie asemel Selle, kes patust midagi ei teadnud, et meie saaksime Jumala õiguseks Tema sees. 2 Kr 5:21. *Temas on meil lunastus Tema vere läbi.* Ef 1:7.

Kiitus ja au sulle, Kolmainus Jumal, et Sa oled meie päästet plaaninud ja väega läbi viinud! Meie ei taipa seda oma mõistusega, aga saame seda uskuda.

Ta päästis meid uuestisünni pesemise ja Püha Vaimu uuendamise kaudu.

Tiitusele 3:5

Vastavalt Jeesuse ristimisele koos meiega patuseks ristitakse nüüd meid koos Jeesusega õigeks. See on talitus, milles toimivad Jumala kolm isikut: Isa, Sõna ja Vaim.

Iseendas patune inimene ei või selles toimingus millegagi osaleda. Teda riietakse Kristusesse koos Tema ohvrisurma läbi võidetud ehetega: õiguse, andeksanni, lapseõigusega Jumala juures ja igavese eluga.

Ristimise and on Jumala poolt kinnitatud ja taevas hoitud. Inimese usk või ebausk sellele ei mõju. Ainus, mis maa peal sünnib, on see, et inimene ise usu läbi seda õndsana naudib või uskmatusel läbi selle oma hukatuseks kaotab.

Ristimine on kasuks vaid neile, kes sellesse usuvad. Nende usule on see hindamatu toetus. Kui kahtleme oma osasaamises päästest, võime viitada ristimisele, milles meid on isiklikult Kristusega ühendatud ja Tema ohvrisurma tulemused meile antud.

Ristimine on Jumalas ja taevas varjatud uuendus. Seda pole silmadega näha ega muul maisel viisil tõdeda. Seda võib kaudselt aimata usuvate inimeste elust, kui ristimine on saanud nende usu toetuseks.

Tähtis on teada, et ristimine on Jumala oma ja ühepoolne tegu. Ristitava võimalik usk ei või selles osaleda ega seda mõjutada. Kes toetub ristimisele, milles ta oma usk oleks nagu olnud osaline, toetub olematule põhjusele. Tal pole ka kindlust, kas ta usk on ristimisega seoses olnud õige ja piisav või kas ta sel hetkel uskus Jumalasse või iseendasse.

Kui ristimine on tehtud Jumala Kolmainu nimes ja Tema nimesse, on Jumal teinud oma tööd ja see on igal juhul kehtiv, vaatamata ristitava või muude inimeste usule või mõtetele ristimise kohta.

On tõsi, et meil on ristimise läbi pääste ja turvalisus igaviku jaoks. See asi on Jumala poolt kinnitatud. Me saame sellesse lihtsalt uskuda, nii et me seda uskmatusse läbi ei kaota.

Ma tänan Sind, Jumal, ristimise eest. Sellest ma tean, et Sa oled ka mulle isiklikult andnud Kristuse teene ja võtnud mind oma armuriiki.

**Ta on lunastanud meid meie pattudest
oma verega.**

Ilmutuse 1:5

Mõistagi ei seisnenud lunastamine üksnes Jeesuse vere valamises. Jeesust piinati mitmel moel. Aga verel on keskne tähendus, kuna see on seotud Jumala töotustega.

Vanasti mõeldi verevalamise all tapmist. Raskeid kuritegusid pidi neid teinu verega ehk oma eluga maksma. *Moosese Seaduse järgi puhastatakse peaaegu kõik asjad vere kaudu, ja ilma verevalamiseta ei ole andeksandmist.* Hb 9:22.

Kui Issand käskis iisraellastel talle vert kodu-ukse piitjalgadele ja pealispuule võida, märgiks hävitajale ruttama uksest mööda, 2 Ms 12:7,22, oli see töötus, et Jeesuse veri südame piitjalgadele võidetuna, väldime me surma.

Jeesuse veri on meile märgiks, et meie patud Jumala vastu on olnud seda laadi, et olime hukka mõistetud. Nüüd aga *oleme Tema vere läbi saanud õigeks.* Rm 5:9. *Meil on lunastus Tema vere läbi ja andekssaamine Tema armu rikkust mööda.* Ef 1:7.

Kui me räägime või loeme Jeesuse verest, peame mõtlema mitte vere väljanägemisele või selle muudele omadustele ega mingile sellega seotud tundmustele, vaid Jumala töotustele, mis on Jeesuse voolanud vere läbi ellu viidud.

Kui Jeesuse verel ehk surmal on Jumala päästetöös nii keskne paik, on loomulik, et me räägime ja laulame sellest. Me võime kokkuvõttes öelda, et Jeesuse veri tähendab meile päästet ja õndsust ja kindlat põhja nii maises elus kui igaviku ees.

Sõnum Jeesuse verest on usu toetus, kuna seda, mis kord on sündinud, ei suuda miski tühistada. Jeesuse veri on kord voolanud kogu meie pattuvõla maksmiseks. See on fakt, ja et maks oli piisav, sellest on Jeesuse surnuist ületõusmine tõenduseks.

Aitäh, Issand Jeesus, et Sina andsid oma elu ja vere minu ja meie kõikide eest. See on tõendus Sinu ja Isa suurest armastusest meie vastu, sest meie ei olnud seda väärt. Olen rõõmus, et saan toetuda faktile, et seda, mida Sa oled minu elu ja õndsuse heaks teinud, ei või millegagi tühistada.

Mine müü kõik mis sul on!

Markuse 10:21

Rikas noormees küsis Jeesuselt: *"Mis ma pean tegema, et ma pärisin igavese elu?"* Kui Jeesus talle mainis inimesi puudutavaid käske, vastas ta, et ta oli noorusest alates neid pidanud.

Jeesus teadis aga, et Jumalasse puutuvaid käske ta ei pidanud. Ta oli süüdi juba esimese käsu vastu. Sest tal oli oma rikkus ebajumalaks. Jumal nõuab meilt iseenda kohta: *"Armasta Issandat, oma Jumalat, kõigest oma südamest ja kõigest oma hingest ja kõigest oma väest!"* 5 Ms 6:5.

Jeesus tahtis talle osutada, et tal ei olnud mitte Jumal esimesel paigal oma südames ja ütles talle: *"Mine müü kõik mis sul on, ja anna vaestele, ja sul on aare taevas, ning tule, järgne mulle!"*

Noormees oli sootuks valel teel, kui ta lootis pärida igavese elu Seaduse käsude kaudu. Seaduse käsud on antud meile, et me näeksime oma pattusid. Rm 3:20. Kuna keegi meist ei suuda isegi esimest käsku pidada, on selge, et Seaduse tee on meie eest suletud.

Jeesus aga käis seda teed meie eest üksi ja kandis meie üleastumiste karistuse.

Noormees kurvastas Jeesuse sõnade pärast ja lahkus rõhutuna. Tal oleks olnud parem Jeesusele tunnistada oma eksitust, nii et ta oleks saanud Jeesuselt andeks ja selle kaudu ka pärinud igavese elu.

Tihti hoiatatakse meid oma rikkust rohkem armastamast kui Jumalat. Me mõtleme, et me suudame sellest mehest paremini olla armastamata oma rikkust, nii et ka Jumal saab ruumi meie südames.

See on aga eksitus, kuna Jumalale sellest ei piisa. Jumal nõuab meilt kogu südant. Meil, patustel inimestel, ei ole muud teed pääseda kui armu läbi. Aga armu tee toimib alati.

Rikkana olemine ei ole patt. Aabraham oli rikas mees ja Jumal ei nõudnud temalt oma rikkuse müümist ega vaestele andmist. Kõik, mis meil on, on Jumala antud ja seda peame hästi hoidma ja Jumalat selle eest kiitma.

Issand, hoia mind uskumast, et ma võiksin mingil muu viisil päästa ja pärida igavest elu kui Sinu armu läbi!

"Teie juuksekarvadki on kõik ära loetud"

Matteuse 10:30

Seda ütles Jeesus oma jüngritele, et nad ei kardaks inimesi. Ta ütles ka: *"Eks kaks varblast müüda veeringu eest? Ja ometi ükski neist ei lange maha ilma teie Isa teadmata. Teie olete enam väärt kui palju varblasi."*

Meie oleme Jumala lastena Tema kallid. Ta ei jäta meid kunagi ilma järelevalveta. Pattulange-mise tulemusena on maailmas surm ja kõiksugust nõrkust. Aga kõik on Jumala kontrolli all, nii et Ta kasutab kõike meie heaks.

Isegi surm pole Tema lastele ebaõnn, vaid surma läbi saavad nad vabaks maistest raskustest ja pääsevad taeva õndsusse. *Neile, kes Jumalat armastavad, laseb Jumal kõik tulla heaks - neile, kes on Tema kavatsuse kohaselt kutsutud.* Rm 8:23.

Kes Jumalat armastavad ja on kutsutud, on need, kes usuvad Tema armusse Jeesuse läbi. Nemad on Jumala käe all ja neile on igaveseks kasuks kõik, mis Jumal neile annab. Miski ei tule neile kahjuks.

Sootuks teisiti on lood nendega, kes Jumala armu põlastavad. Neile ei tule miski eales nende heaks. Kuigi neil on maailmas edu ja nad saavad ehk rikkakski, on nende elu tühine ja mõttetu, kuna nad ise oma uskmatusega lähevad igavesti hukka.

Kes ootavad Jumalalt kõike, need ka saavad Temalt kõike. Kui nad hommikul ootavad Jumalalt head ja õnnistatud päeva, saavad nad seda. Kui nad ootavad Temalt tervist ja muud maist vajalikku, annab Ta ka seda - ja veel palju ilma nende palumisetä.

Kuigi Jumal hoolitseb oma laste eest vaatamata, kas nad paluvad või mitte, tahab Ta meelsamini anda neile oma ande nende soovide ja palvete järgi, et seeläbi nendega sidet hoida. Samuti on lastele rõõm näha, et Isa võtab nende palveid kuulda.

Kuigi Jumal alati teab oma laste vajadustest kõike ja täidab neid, soovitab apostel meil *teha kõik Jumalale teatavaks tänuütlemisega palumises ja anumises, et mitte ise millegi pärast muretseda. Fl 4:6.*

Armas Isa, meie unustame tihti, et Sa oled meiega. Aitäh Sinu truuduse eest!

Keda Issand armastab, seda ta karistab.

Õpetussõnad 3:12

Meie patuse loomu pärast kuulub ka karistus meie vajaduste hulka. Muidu kasvab meis kõiksugust kurja: riidu, kiivust, raevutsemist, isemeelsust, lõhesid, lahknemist, kadetsemist, purjutamist, prassimist ja muud sarnast. Gl 5:20-21.

Selle kurja asemel peab meis kasvama armastust, rõõmu, rahu, pikka meelt, lahkust, headust, ustavust, tasadust, enesevalitsust ja muud sarnast. Gl 5:22-23.

Iiobi raamatus on lugeda: *Õnnis on inimene, keda Jumal noomib.* Ii 5:17. Ja Kirjas Heebrealastele seisab: *Ükski kasvatamine ei tundu samal hetkel olevat rõõm, vaid toob kurvastust; aga hiljem see annab õiguse rahuvilja neile, keda selle varal on harjutatud.* Hb12:11.

Vahel, kui me mingi oma töö üle uhkeks läheme, laseb Isa meid läbi kukkuda ja vahel, kui mingi asi või inimene saab meile nii armsaks, et me selle pärast teeme vastu Isa tahtmist, võtab Ta meilt selle ära.

Kui me hakkame uskuma iseenda võimesse kiusatustele vastu seista, siis laseb Isa meid langeda pattu mingi meie kurja kalduvuse pärast, nii et me saame selle tagajärjel kannatada.

Isa võtab meie kasvatamisel abiks isegi kuradi. Kurat on väsimatu oma ülesandes tuletada meile meelde meie vigu ja väärsamme, nii et me tunneme nende pärast häbi ja kahetseme neid.

Isa aga ei jäta meid kuradi küüsi, vaid Ta andestab ja trööstib meid, sest Ta tunneb meie nõrkust ja armastab meid. Ta viitab oma kirjutatud sõna läbi oma armu ja pääste täiuslikkusele, mille kohaselt on meie vead ja väärsammud on Jeesuse verega ära pühitud, nii et nad enam ei ole olemas.

Isa karistuse ja noomituse läbi saab Tema sõna meile üha armsamaks ja me tunneme, et Isa tõesti on meiega. See oli ka Kuningas Taaveti kogemus. Ta ülistab Jumalat: *"Ka kui ma kõnniksin pimedas orus, ei karda ma kurja, sest Sina oled minu nuga; Su karjasekepp ja Su sau, need trööstivad mind."* Ps 23:4.

Armas Isa, mul on vaja Sinu kasvatamist ja juhendamist ja ma tean, et Sa oled hea Isa, kes Sa tead täpselt, kuidas pead oma lapsi kasvatama.

**"Sina oled osutanud ustavust, meie aga
oleme olnud õelad."**

Nehemja 9:33.

Jumal oli alati olnud Iisraeli rahvale truu hoolimata nende truudusetusest. Rahvas oli mitu korda pööranud oma Jumalale selja ja võtnud endale eba-jumalaid. Siiski polnud Jumal neid maha jätnud, vaid Ta oli võtnud nende palveid kuulda ja andestanud neile.

Põhjus, mis pärast Jumal oli nii helde Iisraeli rahva vastu, ei sõltunud rahvast, sest tegelikult ei talu Jumal mitte mingit pattu. Tema helduse põhjuseks olid Ta varem rahvale antud töötused. Jumal on ustav oma töötustele.

Nõnda on ka meiega lood. Vaatamata meie pattude rohkusele kuuleb Jumal meid ja andestab meile. *Kui me oma patud tunnistame, on Tema ustav ja õige, nõnda et Ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust.* 1 Jh 1:9.

Aga Tema ustavuse ja õiguse põhjus ei ole mitte meie nõder patutunnistus või andekspalumine, vaid Jeesuse päästetöö tulemus meie heaks.

Jumal on ustav oma tehtud kohtuotsusele tunnista-
tada meid koos Jeesusega õigeiks, mida Ta tegi, kui
ta äratas Jeesuse surnuist üles.

See, et Jumal on oma kohtuotsustele ja töö-
tustele truu, on meile eriti tähtis. See tähendab, et
me saame igal hetkel ja isegi siis, kui me teame ja
tunneme end olevat täis pattu ja kurja, loota Jumala
armule Kristuses ja olla kindlad, et Ta igal juhul
võtab meie palvet kuulda.

Sest kui Jumala vastus ja abi sõltuks isegi pi-
sut meie meele olukorrast või meie palve kvali-
teedist, ei kuulaks Jumal meid üldse.

Meie lihalik loomus tahab alati takistada meid
palvetamast hetkedel, kui me ei tunne end oma
meeleolu poolest palvetama sobivat.

Seda mõtet peame tõrjuma tõega, et me ole-
me Kristuses igal hetkel sama õiged ja Jumalale
kõlblikud ning et see tõde, mitte meie meeleolu, on
meie palve põhjus.

*Aitäh, Jumal, et Sa oled ustav oma töotustele
Jeesuse päästetöö põhjusel ja seepärast võtad minu
palveid kuulda!*

"Mis te arutate, et teil ei ole leiba?"

Markuse 8:16

Kui Jeesus hoiatas oma jüngreid variseride vaimse haputaigna eest, läksid jüngrite mõtted kohe nende puudulikule leivatagavarale. Neil oli kaasas vaid üks leib. Siis Jeesus tuletas neile meelde oma ime-tegusid, mida nad äsja olid näinud:

"Kas teil ei ole meeles, kui ma viis leiba murdsin viiele tuhandele, mitu korvitäit palakesi te korjasite?" Nad ütlesid talle: "Kaksteist." "Kui seitse leiba oli neljale tuhandele, mitu korvitäit palakesi te siis korjasite?" Ja nad ütlesid: "Seitse." Ja Jeesus ütles neile: "Kas te ikka veel ei saa aru?" Mk 8:18-21.

See tähendab, et kui seitsmest leivast jätkus Tema käe läbi neljale tuhandele, jätkus vähemast leiva hulgast veel suuremale inimhulgale. Lühidalt: mida vähem meil on oma vara, seda rohkem annab Jumal.

See on Jumala riigis reegliks. Tol hetkel oli Jeesus isiklikult kohal, aga reegel kehtib ka täna. Seal, kus Jumala töotuseid võetakse arvesse ja antakse asi Jumala kätte, seal annab Ta oma andeid seda rohkem, mida vähem on meil oma tagavara.

Sest seeläbi saab Jumal au, mis Talle kuulub. Sellest on Piiblis palju näiteid. Kui Jumal oli andnud Gideonile ülesandeks päästa Iisrael Midjani käest, ütles Ta Gideonile:

"Sinuga on kaasas liiga palju rahvast, et võiksin anda midjanlased nende kätte, et Iisrael ei hakkaks kiitlema minu ees, öeldes: Mu oma käsi päästis minu." Km 7:2.

Kõigist Gideoni kolmkümnest kahest mehest lasi Jumal vaid kolmesajal minna koos Gideoniga võitlema. Ja need kolmsada meest said võitu midjanlaste üle.

Ülalmainitud reegel käib ka vaimsete asjade kohta. Kui me oleme iseendaga rahul, nii et tunne me endal olevat piisavalt usku, jõudu, vagadust, julgust jne, siis pole meil Jumala Vaimu andide jaoks ruumi.

Kui me aga kogeme, et meil iseendal on puudus taolistest vaimsetest kvaliteetidest, siis on meil neid küllaga Jeesuses.

Aitäh, Issand, Sinu andide eest! Tuleta mulle meelde, et Sa annad seda rohkem, mida vähem mul on!

**Issand on mu karjane, mul pole
millestki puudust.**

Psalm 23:1

Pattulangemuse läbi viis kurat meid tõe karjamaalt välja. Sestsaadik eksleb meie lihalik meel ringi vale ja ebausü kõrbes. Seal me langeme tihti nii kuradi kui meie oma lõksudesse. Kui Issand poleks meiega, polnuks meil lootust.

Issand tuli maailma, otsis meid ja viis meid tagasi õigusesse ja Jumala osadusse. Ta andis oma elu lunaks meie eest ja ostis meid oma vere hinnaga patu, surma ja kuradi küüsisist vabaks, nagu Ta ise-enda kohta ütles: *"Mina olen hea karjane. Hea karjane annab oma elu lammaste eest."* Jh 10:11.

Nüüd me oleme Issanda omad ja Ta on meie karjane. Tema hoole all pole meil millestki puudust. Ta söötab meid oma taevaliku leivaga, mis on pattude andeksand, ja Ta joodab meid oma armu veega.

Ja Ta kaitseb meid oma sauaga kuradi, maailma ja meie oma liha eest, mis meid lakkamatult süüdistab meie pattude pärast. Issanda sau on Tema evangeelium.

Issand on oma võitluse läbi kuni meie eest suremiseni toonud selgesti ilmsiks, kui palju Ta oma lambaid armastab. Meil pole põhjust kahelda Tema hoolimises ja truuduses, vaid saame tunda end turvaliselt - ka siis, kui me kõnnime pimedas orus, kus me teerada ei näe ega tea, mis meie ette tuleb.

Oma maiste silmadega me Issandat ei näe, aga piisab, et me kuuleme Tema häält ja tunneme Tema ohjeldavat karjasekeppi, kui Ta meid noomib ja kurja eest hoiatab.

Issand on kõike ette näinud ja Ta teab täpselt, mis on meile vajalik ja mis saab meile kasuks. Meil pole vaja millegi eest muretseda, sest Issand hoolitseb iga päev me hinge ja ihu eest ja homne päev on juba Tema käes.

Ja kui me siit lahkume, on Issand meiega, nii nagu Ta ikka on olnud. Tema inglid viivad meid Tema majasse, kus saame elada igavesti.

Armas Issand, Sina oled otsinud ja leidnud mind ja võtnud mind Sinu omaks. Sinu karjas on mul hea olla. Sina tead, mida ma vajan ja saadad mind hingamisveele ja kosutad mu hinge oma armuga. Ja pea saan ma tulla Sinu juurde Sind kõige eest kiitma ja ülistama.

Pisut haputaignat teeb kogu taigna hapuks.

Galaatlastele 5:9

Haputaigen on võrdpildiks võõrastele õpetustele, mis näivad ehk tähtsusetud olevat, aga mis hävitavad kogu õpetuse. Evangeelium ei talu väikestki inimhõimustusest pärit õpetust.

Heaks näiteks on galaatlaste eksitus. Nemad olid lasknud end veenduda ümberlõikamise vajalikkuses, et saada Jumala rahvaks. Siis kirjutas apostel Paulus neile kirja, milles ta põhjalikult selgitas, et taoline lisand evangeeliumile hävitab evangeeliumi sisu, mis on vabadus Kristuses.

Kuna Kristus on teinud meie eest kõik meie päästele vajaliku, siis on ümberlõikamine ja muud taolised nõuded Kristuse tööle solvang ja viib meid tagasi Seaduse alla ja armust ära. Gl 5:3,4.

Meil pole praegu ümberlõikamine aktuaalne nii nagu selle aja inimestele, aga meil on palju teisi ja sama ohtlikke eksitusi. Meil arutatakse, kui palju me peame meelt parandama, vagadust harjutama, patte kahetsema jne, et saada evangeeliumisse uskuda.

Pietistliku õpetuse kohaselt ei saa ilma eelneva meelearanduseta lihtsalt evangeeliumisse uskuda. Taolise õpetuse vastu räägib peale Jeesuse ja Pauluse ka näiteks Martin Luther ja Soome evangeelse äratusliikumise algataja F G Hedberg. Ka krahv Zinzendorf, kes oli saanud pietistliku kasvatuse, pööras sellele hiljem selja ja kuulutas tingimusteta evangeeliumi.

Sest tõtt-öelda ei suuda me kunagi küllaldaselt meelt parandada, et saaksime evangeeliumisse uskuda. Me oleme oma patuse loomuse tõttu sunnitud võtma evangeeliumi vastu täiesti tingimusteta.

Jeesus ongi tulnud maailma päästma vaid läbinisti patuseid ja lootusetuid inimesi, mitte neid, kellel on päästele midagi omalt poolt lisada. Jumala tahtmine on anda meile kõik tasuta Jeesuse läbi. Kõik meiepoolsed püüded teha Jumalaga kaastööd pääste osas on nii asjatud kui ka Jumalale solvavad.

Aitäh, Jumal, et ma saan uskuda evangeeliumisse tingimusteta. Hoi mind arvestamast pääste suhtes midagi muud peale Sinu töö minu eest Jeesuse läbi.

"Jumal teeb kõike kõikides."

1. Korintlastele 12:6.

Jumal on kõige algusepanija ja lõpuleviija. Ükski inimene ei tee Jumala riigis iseenesest midagi, vaid Jumal tegutseb meis ja meie kaudu oma soovi ja hea tahtmise järgi.

See on Jumala riigis reegel ja puudutab kõiki Tema riigi asju, ristimist, vaimset äratust, patutundmist, kutsumust jne. Kõik sünnib Tema hea plaani järgi Tema algatusel ning Sõna ja Vaimu läbi.

Kes ütleb, et on valinud Jumala teed ja otsustanud järgneda Jeesusele, see ei räägi tõtt ega ole Jeesuse sõnale kuulekas. On enesestmõistetav, et lihaliku meelega ja evangeeliumi valguseta inimene ei suuda valida Jumala teed ega järgneda Jeesusele, kuna ta ei tunne Jumalat ega Tema Poega.

Alles siis, kui evangeeliumit meile kuulutatakse, võib meie sees midagi head sündida. Aga see sünnib nõnda, et Jeesus vallutab meie südame evangeeliumi jõuga ja siit edasi valitseb meid. Meie ei ole iseseisvad, vaid meid juhib kas oma patune liha, maailm ja kurat või Jeesus oma evangeeliumi läbi.

Niisiis oleme me Jumala heast tahest ja juhatamisest täiesti sõltuvad. Jumal juhib meid oma sõna ja Vaimuga. Kui maailm või kirik või miski muu võim meilt midagi nõuab, millega Jumal pole nõus, siis on Jumala sõna otsustav. Jumala lastena pole meil muud võimalust kui Tema sõna järgi tegutseda.

Maailm, kes meie lähedasest suhtest Jumalaga midagi ei tea, arvab, et meie vastupanu piiblivastastele õpetustele põhineb puhtal kangekaelsusel. See süüdistus tuleb meil vaid välja kannatada.

Kuigi maailm ei saa meist aru ja me saame seepärast palju kannatada, ei saa me, ega tahagi usku Kristusesse maha jätta. Sest usk Kristusesse ei ole meist, vaid Jumalast. Jumal peab meis oma sõnaga usku ülal ja seega valitseb meie südames.

Issand ütleb: *"Kes võidab, selle teen ma sambaks oma Jumala templis ja enam iialgi ei lähe ta sealt välja, ning ma kirjutan tema peale oma Jumala nime ja oma Jumala linna, uue Jeruusalemma nime."*
Ilm 3:12.

Aitäh Jumal, et Sa oled oma hea tahtmise järgi võtnud mind oma lapseks ja evangeeliumi läbi andnud mulle oma Vaimu õpetajaks ja juhatajaks.

**"Kui keegi armastab mind, küll ta
peab minu sõna."**

Johannese 14:23.

Jeesuse sõna pidamine tähendab kogu Jeesuse õpetusele truuks jäämist. Sest me teame, et kõik, mis Ta on öelnud, on täis armu ja tõtt. Me armastame Teda Tema sõna kaudu. Ta on üks oma sõnaga.

Kes Jeesuse sõnale truuks ei jää, see ei armasta Teda. Kes püüab kuidas iganes Jeesuse sõna nii selgitada, et see tema inimlikkude mõtetega paremini sobiks, see ei armasta Jeesust.

Kes mõtleb, et üks lühike Jeesuse sõna on tervikus üsna tähtsusetu, see ei armasta Jeesust, sest Jeesus ei öelnud ühtki tähtsusetut sõna, vaid tahtis, et me võtaksime vastu kõik, mis Ta rääkis.

Jeesuse kogu õpetuse pidamine on mõõdupuu, millega vaimusid läbi katsutakse. Kes Jeesust armastab, see usub kõike, mis Jeesus on rääkinud, ja kui mingi asi jääbki talle arusaamatuks, usub ta ometi ka seda.

Kes aga mingi Jeesuse sõna maha salgab, sest

see pole kooskõlas inimliku arvamusega, see ei armasta Jeesust. Selle inimese kuulutust ei saa usaldada, kuna ta on seadnud oma sõna Jeesuse sõnast kõrgemale.

Seda tehakse üldiselt teoloogistes õppeasutustes, kus õpetatakse uurima inimlikul viisil, mis Piiblis võib olla tõde ja mis mitte. On Jumala ime-tegu, kui veel leidub keegi Sõna kuulutaja, kes on taolistest eksitustest eemale hoitud.

Need, kes armastavad Jeesust, armastavad ka Tema sõna nagu oma armsalt saadud kirja. Kuna Jeesuse sõna on täis lohutust neile, kes tunnevad oma vaimset vaesust ja viletsust, igatsevad nad Jeesuse sõna järele.

Ja nemad teavad, et kõik, mis Jeesus on rääkinud ja õpetanud, on pärit Tema armastavast südamest ja on seega usaldusväärne ja tõsi.

Armas Issand, Su sõna on mulle kallis ja armas. Olen tänulik, et Sa oled selle oma Vaimu läbi mulle avanud, nii et ma saan oma hinge ja vaimu sellega julgustada ja tugevdada. Su sõna on mulle elu ja õndsus.

See, mis ma teile kirjutan, on Issanda käsk.

1. Korintlastele 14:37.

Apostel Paulus kirjutas seda korintlastele naiste rääkimiskeelu kohta koguduses. Paulus rõhutab väljenduse "Issanda käsk" sõnadega: *"Kui keegi tundub endale prohvetina või vaimusaanuna, küll ta siis tunneb, et see ... on Issanda käsk. Kui aga mõni seda ära ei tunne, siis ei tunta tedagi."* Ehk: Issand teda oma prohvetina ei tunnista.

Selle keelu põhjust selgitab Paulus efeslastele: *"Nagu kogudus alistub Kristusele, nõnda alistugu ka naised meestele."* Ef 5:24. Niisiis pole naiste rääkimiskeeld eraasi, vaid on koguduses Kristuse kuulutusega seotud.

See Pauluse selgitus on aga maailmale tühi-
ne. Viidatakse vaid võrdõiguslikkusele ja lihtsalt nõutakse naisõpetajate seadmist kogudusse. Pauluse tunnistusest, et see on Issanda käsk, ei teha välja.

See on näide maailma võimust kiriku ja selle sulaste üle. Kas need õpetajad, kes nii kergesti annavad maailma vaimu ees järele, võivad veel Issanda sõna kuulutajatena usaldusväärsed olla?

Aga juhtunu pole uus asi. Seda on sündinud juba Vana Testamendi ajast saadik. Suurem osa tolle aja prohvetidest kuulutasid vale õpetust. Peaaegu kogu Jeesuse aegne juutide vaimne juhtkond oli Jeesusele vaenuliku meelega.

See tuletab meelde Jumala otsuse *"hävita-da tarkade tarkuse ja teha olematuks mõistlike mõistuse."* 1 Kr 1:19. Jeesus tänas oma Isa, et Ta oli *"peitnud evangeeliumi tarkade ja mõistlike eest ja selle ilmutanud väetitele."* Mt 11.25.

Kuigi küsimus võib olla ainult mõnes Piibli sõnas korruga, mõnes tähtsuseta näivas piasjas, tuleb inimeste suhtumisest nendesse ilmsiks, kes armastab Issandat ja peab Ta sõnu ja kes mitte. Kes tunneb Issandat Tema evangeeliumist, sel on juhatajaks Tema Vaim ja see usub ka seda, millest ise kohe ei saa aru.

Jumala riik aga ei kõigu, kuigi maailma vaim okupeeriks kogu maailma kirikud, sest Jumala riik ei ole kirikuorganisatsioonidega samane, vaid tegutseb sõltumatult kõikjal, kus Issanda sõna võltsimatult kuulutatakse.

Armas Jumal, anna meile Sinu sõnale truusid kuulutajaid ja kaitse neid maailma vaimu eest!

Pisut haputaignat teeb kogu taigna hapuks.

1. Korintlastele 5:6

Jeesus hoiatas oma jüngreid variseride ja saduseride haputaigna ehk nende õpetuse eest. Mt 16:6. Sest see on evangeeliumi vastane ja pimendab evangeeliumi.

Variserid mõtlesid, et inimene saab õigeks Seaduse käsude järgimise läbi. Aga nad vassisid, olid tõlgendanud Seaduse valesti, teinud endale kergemad reeglid, mis nende vale jumalakartlikust ei puudutanud. Jeesus ütles nende kohta: "Teie puhastate nüüd karika ja vaagna küll väljastpoolt, teie sisemus aga on täis rüüstet ja kurjust." Lk 11:39.

Evangeelium aga eeldab, et inimene ei suuda oma tegude läbi õigeks saada ega oma päästele kaasa aidata, vaid õigeks saadakse puhta armu läbi. Kes evangeeliumisse tahab lisada ükskõik kui vähe oma kujutletud tegusid, ehk oma haputaignat, see jääb ilma evangeeliumi armuta.

Meie lihalikud mõtted mõjuvad evangeeliumile nii nagu mürk teeb joogivee surmavaks.

Seepärast kutsub apostel Paulus meid üles: "*Puhastage end vanast haputaignast, et te oleksite uus taigen, nõnda nagu te oletegi hapnemata leivad. Pidagem siis pühi kasinuse ja tõe hapnemata leivaga, mitte vana haputaignaga, halbuse ja kurjuse haputaignaga!*" 1 Kr 5:7

Hapnemata taigen ja leib on juba Vanas Testamendis evangeeliumi sümbol. See on ennustatud Jeesuse ohvritallena laitmatuse pildiks ja samuti Tema ohvrisurma läbi võidetud õiguse sümboliks.

Jeesus pakub nüüd meile iseennast hapnemata taevaliku leivana, mis annab igavest elu neile, kes seda uskudes söövad. Jh 6:35,41,51. See leib annab hingele tervise. See sisaldab Jeesuse õigust ja pattude andeksandi, mis annab julgust ja rõõmu keset maailma kurbust ja valu.

Jeesuse leival ehk evangeeliumil on haputaignaga samasugune võime levida läbinisti selles, milles see saab alguse. Kui see on kuulutuse kaudu juurdunud meie südamesse, võtab see kohe oma võimusesse ka meie mõtted, sõnad ja teod.

Armas Issand, puhasta Sina mu südamest välja vana haputaigen ja lase evangeeliumil seal valitseda!

Põllud on juba valged lõikuseks.

Johannese 4:35

Seda ütles Jeesus ajal, mil lõikusajani oli veel neli kuud. Jeesus aga mõtles vaimsele lõikusajale. Ta oli äsja edastanud elu sõnumit Samaaria naisele ja seega juhatanud tema hinge igavesse ellu.

Jeesus ütles veel oma jüngritele: *"Mina olen teid läkitanud lõikama seda, mille kallal teie pole vaeva näinud. Teised on näinud vaeva, ja teie olete tulnud nende vaeva vilja lõikama."* Jh 4:38.

Need, kes on vaeva näinud, on Isa, Poeg ja Püha Vaim, kes oma tööga osalesid päästetöös. Kuigi päästetöö tol hetkel, millal Jeesus lõikusest rääkis, polnud veel ajas aset leidnud, oli päästetöö tulemus igavese tõena siiski juba käes, nii et jüngrid said evangeeliumi kuulutada.

Inimkond on Jumala vaeva vili. Jumal on Jeesuse vere läbi puhastanud meid kõigest patust ja nõnda teinud meid õigeks ja pühaks ja seega valmis igavesse ellu viivaks evangeeliumi kuulutuse läbi.

Väljaspoolt ei näi inimesed üldse igavesse ellu astumiseks valmis olevat. Nad on sama patuse loomuga kui enne Jeesuse päästetööd. Neil on jätkuvalt sama lihalikud himud ja soovid, mitte õrna mõtetki vaimsele asjadele.

Siiski on nad Jeesuse päästetöö tulemusena sootuks teistlaadi kui enne. See on aga silmadega nähtamatu, varjul taevas Jumala juures. Jumala silmis on nad kõik Jeesuses õiged ja puhtad mõtetes, sõnades ja tegudes.

Mitte midagi pole enam vaja, et neid küpse ja hea viljana taevariiki koristada. See on Jumala tõde ja evangeeliumi sisu. Kui me sellest tõest midagi ära võtame või mingi tingimuse juurde lisame, siis pole see enam evangeelium.

Evangeelium on sirp, millega Jumala vilja lõikame. Me lihtsalt kuulutame, et kõik patud on Jeesuses andeks antud, ja kõik inimesed on Jeesuses õigeks tehtud. Kes seda usub, on juba taevasse koristatud.

Armas Issand, kui ma vaadan meie, patuste inimeste peale, on mul raske kujutleda, et me oleme Jeesuses õiged ja taeva jaoks valmis vili. Aita mind iseendale ja muile kinnitada seda tõde!

Lõikus on ajastu lõpp.

Matteuse 13:39

Jeesus oli seeme, mis maailma eest külvati maha. Jeesuse surnuist üles tõustes oli inimkond valmis Tema ohvrisurma evangeeliumi läbi Jumala riiki kogutama. Seega algas evangeeliumi aeg. Vana Seaduse ajastu sai Kristuses otsa. Rm 10:4.

See ajastu vahetus käib ka iga evangeeliumi kuulaja suhtes. Kes evangeeliumisse usub, see pole enam Seaduse käskudest üleastumiste pärast kohtu all. Uskuva inimese vana lihalik elu maailma ja kuradi valitsuse all on evangeeliumi läbi saanud otsa ja ta on seitsaadik hakanud elama igavest elu.

Jeesus ütleb: *"Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes kuuleb minu sõna ja usub teda, kes minu on saanud, sel on igavene elu, ning ta ei lähe kohtu alla, vaid on läinud surmast ellu."* Jh 5:24.

Lõikus ehk evangeeliumi kuulutus toob muutust ka uskmatute inimeste ellu. Evangeeliumi kuulates on vana ajastu ka neile läbi. Kui nad evangeeliumit põlastavad, pole neil enam andestuse lootust, kuna ainult evangeelium võib seda anda.

Nemad jäävad seega Jumala viha alla. Jeesus kutsub neid raiheinaks, mis lõikusega seoses tulega ära põletatakse. Mt 13:38. Tuli on Piibli keeles tõde. Evangeeliumi kuulutuse läbi tuleb see tõde ilmsiks uskmata inimeste kohta. Mk 4:22.

Usklikud saavad aga nautida evangeeliumi ajastu rõõmu, mida Jumal on enne aegade algust plaaninud ja otsustanud anda neile, kes Tema annisse usuvad. Enam ei pea me mingit kurja kartma, kuna Jeesuse veri kaitseb meid kõigi süüdistuste vastu ja Jumal on meie Isa, kes oma laste eest hoolitseb.

Selles uue ajastu elus on meil alati mõttekaid ja tähtsaid ülesandeid Issanda lõikuspõllul. Me saame anda edasi armu ja andeksanni sõnumit kõigile inimestele.

Selles töös on meil juhatajaks Püha Vaim ja töö tulemuse eest vastustab Taevaisa. Palgaks saame rõõmustada üheskoos nendega, kes igatsevad Jumala ja Tema armu järele.

Aitäh, Isa, pääste eest, mille läbi vana Seaduse ajastu sai otsa! Kuna me kunagi ei suutnud Seaduse käske järgida, on evangeelium meile suureks lohutuseks.

"Mis mõõduga teie mõõdate, sellega mõõdetakse ka teile, ja teile lisatakse veel juurde."

Markuse 4:24

Meil on kahjuks päritud kalduvus mõõta teisi inimesi oma pattuse ja vaimselt pimeda mõistusega. Selle asemel peame võtma tõeks Piibli mõõdikud kõigi inimeste kohta, nii Seaduse mõõdupuu järgi kui ka evangeeliumi järgi.

Jumala Seaduse mõõdu järgi oleme me kõik süüdi käskude rikkumises nii palju, et oleme surma ära teeninud. Vähem või rohkem patuseid inimesi ei ole. *Kõik on kaldunud kõrvale, üheskoos kõlbmatuks muutunud. Ei ole, kes teeb head, ei ühtainsatki.* Rm 3:12. See on tõde nii meie endi kui kõigi teiste kohta.

Aga evangeeliumi mõõdu järgi oleme me kõik õiged ja laitmatud Jeesuse teene põhjal, mida meile arvestatakse. Ka evangeeliumi puhul ei ole vähem või rohkem õigeid inimesi. Kõik on Jeesuse poolt tehtud sama õigeiks ja laitmatuiks, ükskõik, kas usume seda või mitte. Sest Jeesus on oma verega kustutanud kõik maailma patud.

Nii ei jäägi meile tegelikult midagi mõõta, vaid lihtsalt kasutada Piiblis valmis mõõtusid, tarvitada neid nii iseenda kui teiste kohta.

On valus tõdeda, et me oleme sellist patust laadi, et me ei saa kunagi headeks. Kuid see on evangeeliumile taustaks. Seepärast tuligi Jeesus meid päästma. Ja seda peame kõigile esile tooma, ja eriti iseendale, teksti reegli kohaselt.

Ühtlasi saame aga rõõmuga tõdeda, et me kõik oleme Jeesuses kõigest patust taevaliselt puh-
tad, nii et Jumal on meiega täiesti rahul. Sedagi peame alati kõigile inimestele igal võimalikul viisil tun-
nistama, ja ühtlasi iseendale.

Seda tehes sünnib see, mida Jeesus ütles: "*Tei-
le lisatakse veel juurde.*" Kui me Jeesuse ohvrile vii-
dates anname tema nimel teistele nende patud an-
deks, siis langeb see õnnistus tundavalt ka meie en-
di peale, ja me saame üheskoos rõõmustada Jeesuse
armu pärast.

*Armas Jumala Vaim, pea mind alati teadliku-
na, et mis ma ütlen teistele, see käib ka minu kohta!
Aitäh rõõmu eest, mille annad, kui me kuulutame
evangeeliumit igaihele!*

"Kes iganes ühele neist pisikestest annab juua kas või ainult karikatäie külma vett jüngri nime tõttu, ta ei jää oma palgast ilma."

Matteuse 10:42

Jeesus kutsub oma jüngreid, ehk Temasse uskujaid, oma pisikesteks vendadeks, seepärast et neid peetakse maailmas tähtsusetuiks. Aga Jeesus on volitanud just neid toimima maailmas Tema nimel.

"Kes teid kuulda võtab, see võtab kuulda mind, kes teid kõrvale lükkab, see lükkab kõrvale minu, kes aga minu kõrvale lükkab, see lükkab kõrvale mu Läkitaja." Lk 10:16.

See reegel käib ka vastupidises suunas: Kes ei armasta Jeesust, see ei armasta ka Tema jüngreid, ja kes armastab Jeesust, see armastab ka Tema jüngreid. Jeesus ja Tema jüngrid on nii tihedalt teineteisega seotud, et mis on jüngritele tehtud, see on tehtud ka Jeesusele.

Sedasama ütleb Inimese Poeg Tema paremal käel seisvatele: "Mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle." Mt 25:40.

Sellel, mis Issanda omadele tehakse või jäetakse tegemata, on otsustav tähendus Tema kohtu ees. Jeesus ei ütle midagi Ta vasakul pool seisvate inimeste pattude kohta, kuna Ta on oma verrega kustutanud ära maailma kõik patud. Aga siiski Ta mõistab nad hukka.

"Minge ära minu juurest, te äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele! ... Mida te iganes olete jätnud tegemata kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete jätnud tegemata minulegi." Mt 25:41,45.

Nemad olid küll oma arvamuse kohaselt teinud palju tegusid Jeesuse nimel, aga see oli sellega seoses tühine. Jeesus vastab neile: *"Ma ei ole teid kunagi tundnud, minge ära minu juurest, te ülekohtutegijad!"* Mt 6.23.

Kõik on selles kinni, kas me tunneme Jeesust oma Päästja ja Õnnistegijana. Siis Ta tunneb ka meid. Meie käitumisviis Tema jüngrite vastu reetab, kas me Teda tunneme või mitte.

Armas Issand, mu Päästja ja Õnnistegija, aitäh Su jüngrite eest. Nad on siin maa peal nagu Sinu asendajateks ja ma saan osutada neile oma tänulikust ja armastust otsekui Sulle.

**Kui Issand oli nendega rääkinud, võeti Ta üles
taevasse ja Ta istus Jumala paremale käele.**

Markuse 16:19

Olla Jumala paremal käel tähendab Piibli keeles olla Jumala poolt heaks kiidetud ja õnnistatud, nii nagu need inimesed, kes seisavad Inimese Poja paremal pool. Nad pärivad tema kuningriigi. Mt 25:34.

Meile, inimestele, on tähtis ja hea see, et Issand Jeesus on Jumala poolt heaks kiidetud, sest see tähendab, et ka kogu Tema töö meie heaks on Jumala poolt heaks kiidetud.

Meie pääste ja õndsus on seega kõige kõrgemal tasemel tagatud. Mitte miski ei või meilt ära viia seda, mis Jeesus on meile oma ohvrisurma läbi kätte võitnud.

Olgem me pääste annile kuitahes vääritud, täis kurje himusid ja kalduvusi ja ilma jumalakartlikkusest, ei mõju see meie seisusele Jumala ees Jeesuses, sest Jumala otsused on igavesed.

Issand Jeesus pole üksinda Jumala paremal käel, vaid meil on Tema ristimise läbi osadus Temaga.

Sestsaadik, kui Jeesus lasi end meiega üheks ristida, oleme olnud Tema isikuga esindatud pattude pärast kannatamises, surmas, matmises ja seejärel õigetena ülestõusmises. Seda kõike annab ja tunnistab Jumal meile isiklikult, kui Ta ristib meid Jeesusesse.

Niisiis oleme ka meie Jumala paremal käel Issandas esindatud õigetena ja pühadena. Sest meil on osadus Temas ja kõiges Tema teenetes.

Apostel Paulus kirjutab, et me oleme ristitud Jeesuse surmase, Rm 6:3, ja ta õhutab meid: *Arvestage endid olevat surnud patule ja elavat Jumalale Kristuses Jeesuses.* Rm 6.11.

Nüüd Jumala paremal käel koos Issandaga istudes oleme Jumala õnnistatud, nii nagu Inimese Poeg ütleb õigetele: *Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma rajamisest peale!* Mt 25:34.

Armas Isa taevas, meil on raske mõista, et pääste ja Sinu otsused meie heaks on nii kindlad ja kõikumata, kuigi meie oma vaimne elu ei vasta mitte Sinu headusele. Aga meil pole muud võimalust pääseda, kui uskuda Sinu suuresse armusse Jeesuses. Ole armu eest kiidetud!

**"Kui viigipuu okstele tärkavad noored võrsed
ja ajavad lehti, siis te tunnete ära,
et suvi on lähedal."**

Markuse 13:28

Vaimses maailmas on talved ja suved. Vahel juhtub, nagu oleksid taeva luugid pikaks ajaks suletud. Vaimulikud juhid on taganenud Jumalast ja kõik elavad maailmale. Kuid siis keset vaimset pimedust äratav Jumal kellegi inimese ja see hakab otsima Jumalat.

Heaks näiteks on Martin Luther. Ta oli kloostris mungaks, kui Jumal teda kutsus. Temast sai nagu noor võrse ära kuivanud puutüvel. Pattudest rõhutud südamega oli ta sunnitud otsima Jumala sõnast lahendust.

Ta tegi sedasama mis puulehed, kui nad sirutuvad päikese valgusele vastu. Ta pööras oma pilgu Jumala poole ja otsis evangeeliumi. Ja seda ta leidis ladinakeelsest Piiblist. Siis ta tõlkis Piibli rahva oma keelde, ja seega oli vaimne suvi jälle lähedal.

Evangeeliumi päike säras peagi miljonidele inimestele, jõudes ka meile Põhjamaades.

Enne kui Jeesus esitas tähendamissõna viigipuust, rääkis Ta vaimsetest perioodidest, millal evangeeliumi valgus inimeste juures pimeneb ja kogudus ei peegelda seda ja taeva tähed ehk kuulutajad on sõna tõest ära kukkumas, ja taeva väed ehk vaimsed jõud kõiguvad.

Eks see pilt on täpselt see, mida me ka praegu näeme. Evangeeliumit peab praegu otsima, kui seda üldse kusagil leidub. Aga selline seis on heaks tautaks Issanda saabumisele oma võimsa sõna läbi.

"Siis nähakse Inimese Poega tulevat pilvedes suure väe ja kirkusega." Mk 13:26. Pilvi kasutatakse Piiblis armusõnumi sümbolina. Issanda kirkus ja vägi tuleb ilmsiks Tema armu sõnumi läbi. Seda aega me ootame.

"Ja siis Ta läkitab inglid, ehk sõnumi kuulutajad, ja kogub kokku oma valitud neljast tuulest, maa äärest taeva ääreni." Mk 13:27. Sellele salmile järgneb samal teemal viigipuu tähendamissõna. On ilmne, et Jeesus räägib evangeeliumi levitamise sündmustest maailmas, mitte maailma lõpu ajast.

Armas Issand, kas see pimeduse aeg on peagi täitumas ja Sina tuled väe ja kirkusega oma valitud kokku koguma? Me ootame Sind.